

ВЕЛИКИОТ КАНОН НА СВЕТИ АНДРЕЈ КРИТСКИ

Понеделник од првата недела од Постот

ПЕСНА 1

Ирмос: Помошник и покровител ми стана во спасението. Он е мојот Бог и ќе Го прославам – Бог на мојот татко, и Него ќе Го возвисам, оти славно се прослави.

[2Мојс. 15, 1-2: Тојаш, Мојсеј и синовиите Израилеви ја зајемаа оваа песна на Госјода, велјќи: “Да Го воспееам Госјода, зашто славно се прослави: коњите и коњаниците ги фрли в море. Помошник и закрилник ми беше во спасението. Он е Бој мој, и ќе Го прославувам; Бој на шакитој мој, и ќе Го превознесувам.”]

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Од каде да почнам да ги оплакувам делата на мојот беден живот? И што да ставам за почеток на моето сегашно редење, Христе? Но, како Милосрден, дај ми прошка на гревовите.

Оди, бедна душо, со телото твое, на Творецот на сите исповедај се, и од поранешното безумство натаму ослободи се; и, во покајание, на Бога солзи принеси Му.

Престапот на првосозданиот Адам подражавајќи го, откажан се познав од Бога, и од Царството вечно и наслада, поради моите гревови.

[1Мојс. 3, 6-7: И женајта, иледајќи дека родојт на дрвојто е добар за јадење, и убав за иледање, и дека дрвојто е иожелно иоради знаењето, набра род од нејо и јаде, ита му даде и на мажојт свој, ита и тој вкуси. Тојаш им се отворија очите на обајцата, и увидоа дека се голи; ита исплејтоа лисја од смокви и си најравија ојашала.]

Тешко мене, душо бедна! Зошто на првата Ева си се уподобила? Оти зло си видеа и тешко си се ранила; дрвото си го допрела и од безумната храна слободно си вкусила.

Наместо телесната Ева, ми се јави духовна Ева – страсна помисла во плотта, која ми покажува наслади, и со горчлива напивка секогаш ме напојува.

Адам праведно беше истеран од рајот, оти не ја запази Твојата единствена заповед, Спасителу; а јас колку ќе пострадам, отфрлајќи ги постојано Твоите животворни зборови!

[1Мојс. 3, 23: Тојаш Госјод Бој то изјони од ѓрадинаџа Едем, за да ја обработува земјата, од која беше земен.]

Слава: ѓроичен: Надсуштествена Троице, славена во Единица! Тешкото гревовно бреме земи го од мене и, како Милосрдна, дај ми солзи на смирение.

Бојородичен: Богородице, надеж и застапнице за нас што ти пееме! Тешкото гревовно бреме, земи го од мене и, како Чиста Владичица, мене покајникот прими ме.

ПЕСНА 2

Ирмос: Чуј ме, небо, и ќе прозборам и Христа ќе Го воспеем, Кој во тело дојде од Дева.

Чуј ме, небо, и ќе прозборам! Земјо, слушни го гласот на оној што се кае пред Бога и Го воспева.

Чуј ме, Боже, мој Спасителу, со Твоето око милостиво, и прими го моето топло исповедање.

Згрешив повеќе од сите луѓе; Тебе единствениот Ти згрешив! Но, како Бог, Спасителу, смилувај се на Твоето создание.

[1Тим. 1, 15: Верни се и досјојни за секакво ѓримање зборовиџе, дека Христјос Исус дојде во свејотј да џи сјаси ѓрешнициџе, меѓу кои сум ѓрв јас.]

Откако ликот свој го нагдив со страстите мои, убавината на умот ја загубив со желби сладострасни.

Бура од зла ме држи, Милостив Господи; но, како на Петар, и мене рака подај ми.

[Мџ. 14, 31: Исус веднаш му ѝодаде рака, ѝо фаѝи и му рече: „МалOVERнику, зоѝѝо се ѝо- сомнева?“]

Облеката на моето тело ја осквернив и го извалкав, Спасителу, она што е по образ (Божји) и подобие.

Душевната красота со сладострстие ја помрачив и сиот ум во кал целосно го претворив.

Ја искинав сега мојата прва облека, која на почетокот од Создателот ми беше исткаена, и затоа лежам необлечен.

Се облеков во риза искината, што ми ја истка змијата злонамерно, и ете ме сиот посрамен.

[1Мојс. 3, 21: А Госѝод Боѝ им најрави на Адама и на жената неѝова облеку од кожа, и ѝи облече во нив.]

Како блудницата, и јас леам солзи пред Тебе, Штедре! Очисти ме, Спасителу, со Твоето милосрдие.

[Лк. 7, 38: Па, како засѝана ѝри нозетѝе Неѝови озгади, ѝлачејки, ѝочна да ѝи мие нозетѝе Неѝови со солзи и ѝи ѝриеше со косата своја; и ѝи целиваше и ѝомазуваше со миро.]

Ја видов убавината на дрвото и со умот се измамив: затоа лежам необлечен и се срамам.

Врз плеките мои работеа сите демонски началници, продолжувајќи го врз мене нивното беззаконие.

[Пс. 128, 3: На ѝлешкиѝе мои ѝрешнициѝе дејсѝвуваа, ѝродолжувајќи со своетѝо беззаконие.]

Слава: ѝроичен: Единствениот Бог на сите, во три лица Го пеам: Отецот и Синот и Светиот Дух.

Боѝородичен: Пречиста Богородице Дево, единствена сепеана, прилежно моли се да бидеме спасени.

ПЕСНА 3

Ирмос: На неподвижниот камен на Твоите заповеди, Христе, утврди ја мојата помисла.

Кога во она време Господ пушти оган како дожд, ја изгоре земјата содомска.

[1Мојс. 19,24: Тојаш излеа Госјод на Содом и на Гомор од небојто дожд од сулфур и ојан од Госјода од небојто.]

На гората спасувај се, душо, како оној Лот, и во Сигор засолни се.

[1Мојс. 19,22-23: „Бејај ѱбрзо ѱаму; ојти не можам да најравам нишјто, додека не сјијнеш онаму.“ Заради ова оној ірад се нарече Сијор. И која сонцејто оіреа ѱо земјата, Лојт іприсјијна во Сијор.]

Бегај од пламенот, душо моја, бегај од огнот содомски, бегај од гибелта на пламенот божествен.

Тебе единствениот Ти згрешив! Згрешив повеќе од сите, Христе Спасителу, да не ме презираш мене.

Ти си Добриот Пастир: мене јагнето побарај ме и заблудениот не презирај ме.

[Јн. 10,11-14: Јас сум добриот Пасјир. Добриот іасјир си ја іолаја душата своја за овцијте; а наемникот, кој не е іасјир, и кому овцијте не се нејови, види ли волк да иде, іт осјава овцијте и беја; и волкот іт разірабува и іт расјрснува овцијте. Наемникот беја, зашјто е наемник, и не се ірижи за овцијте. Јас сум добриот Пасјир: и іт знам Мојте, и Мојте Ме знаат Мене.]

Ти си сладок, Исусе, Ти си мој, Создателу! Во Тебе се оправдувам, Спасителу.

Ти се исповедам Тебе, Спасителу, згрешив, Ти згрешив, но олесни, прости ми, како Милосрден.

Слава: іроичен: О, Троице Единице, Боже, спаси не од прелест, искушенија и неволи.

Боїородичен: Радувај се, утробо што Го прими Бога! Радувај се, престолу на Господа! Радувај се, Мајко на Животот наш.

ПЕСНА 4

Ирмос: Пророкот го слушна доаѓањето Твое, Господи, и се исплаши, дека сакаш од Дева да се родиш и на луѓето да им се покажеш, и говореше: го слушнав гласот Твој и се исплашив: слава и на силата Твоја, Господи.

Делата Твои не презирај ги, созданието Твое не оставај го, Судијо праведен, иако јас како човек Ти згрешив повеќе од секој човек, Човекољупче! Но, како Господ на сите, имаш власт да праштеваш гревови.

[*Мџ. 9,6; Мк. 2,10: „Но за да знаејте дека Синој Човечки има власи на земјата да ирошјава гревови.“ Тојаш му рече на файениој: „Сјани, земи си ја иосиелата и оди си дома!”]*

Се приближува крајот, душо, се приближува, а ти не се грижиш, ниту се подготвуваш; времето се скратува, стани, Судијата е близу до вратата. Како сон, како цвет, времето на животот тече. Зошто напразно се буниме!?

[*Мџ. 24, 33; Мк. 13, 29; Лк. 21, 31: „Па така и вие, која ќе го видиште сејо јоа да сјанува, знајте дека е близу, иред враша!“]*

Разбуди се, душо моја, размисли за делата твои што си ги сторила, и принеси ги пред лицето твое, и со капки од солзи облеј ги; слободно кажи Му ги на Христа делата и помислите и оправдај се.

Немаше во животот ни грев, ни дело, ниту зло со кое јас, Спасителу, не се осквернив: со ум, со збор, доброволно, со намера и мисла, и со дело згрешив, како никој друг и никогаш.

Оттука и осуден бев, затоа и прекорен бев од совеста своја, бедниот јас, од која ништо на светов понужно не е. Судијо и Избавителу мој, Кој ме познаваш, поштеди ме, и избави ме; и мене, Твојот слуга, спаси ме.

Скалата, што одамна големиот патријарх (Јаков) ја виде, укажува, душо моја, на делотворно искачување и духовно издигнување. Затоа, ако сакаш со дело, со разум и со созерцание да поживееш, обнови се.

[1Мојс. 28, 12: И виде сон: еѝе, скала сѝои на земјата, а со врвоѝ доѝира до небоѝо, и Ангели Божји се качуваа ѝо неа и слеѝуваа.]

Патријархот, за да ги добие двете жени, дневната пот на сиромаштијата ја трпеше и ноќниот студ го поднесуваше; секојдневно заработуваше, стадата ги пасеше, се трудеше и служеше.

[1Мојс. 31, 7, 40: „А ѝаѝкоѝо ваш ме лажеше и десетѝаѝи ми ја мени ѝлаѝаѝа, но Боѝ не му дозволи да ми најрави зло. Дење ме изнуруваше ѝорешѝинаѝа, а ноќе мрзнев; и соноѝ ми беѝаше од очѝе.“]

Двете жени разбери ги како деѝствувањето и созерцавањето: деѝствувањето како Лија многудетната, а созерцавањето како Рахила многуработливата: оти без подвиѝи, душо, не се постигнува ни деѝство, ни созерцавање.

Слава: ѝроичен: Неразделно по суштина, неслеано по лица, Те богословам, троично и единствено Божество. Како едноцарствено и сопрестолно, Ти пеам голема песна, во висините тројно славена.

[Ис. 6, 1-3: Во годината кога умре цар Озија, јас го видов Господа, седнат на престолот висок и издигнат, а полите на одеджата Негова го исполнија целиот храм. Околу Него стоеја серафими; секој од нив имаше по шест крилја: со две секој го криеше лицето свое, со две други ги криеше нозете свои, а со две леташе. И викаа еден кон друг и велеа: „Свет, свет, свет е Господ Саваот! Целата земја е полна со Неговата слава!“]

Боѝородичен: И раѓаш и девствуваѝ, и во двете по природа остануваѝ Дева. Оној што се роди, законите на природата ги обновува. Раѓа утроба, како да не раѓа. Каде што сака Бог го победува природниот поредок, оти сѝ што сака Он тоа и го прави.

ПЕСНА 5

Ирмос: Мене, кој од ноќта поранувам, просвети ме Човекољупче, и се молам: Упати ме на заповедите Твои и научи ме, Спасителу, да ја творам волјата Твоја.

[Пс. 62,2; 118,35: И ѝака се ѝојавив во Светѝилиѝтеѝеѝо Твое, за да ја видам Твојата сила и Твојата слава. Посѝави ме на ѝаѝекаѝа на Твоѝеѝе зайоведи, заѝѝо мноѝу ја засакав.]

Во ноќ го минував секогаш мојот живот; оти за мене тоа беше ноќ на гревот, темнина и магла длабока. Но Ти, Спасителу, како син на денот покажи ме.

[Ефес. 5,8: Вие некогаш бевте ѝемнина, а сега сите свейлина во Госѝода: живеете како +деца на свейлинаѝа!]

Рувим подражавајќи го, бедниот јас, совет законопрестапен против Бога Вишниот направив, кога ја осквернив постелата моја, како тој татковата.

[1Мојс. 35, 22; 49,3-4: И коѝа Израил живееше во ѝаа земја, оѝиде Рувим, ѝа леѝна со Вала, наложницаѝа на неѝовиоѝ ѝаѝко Јаков. И ѝоа ѝо дочу Израил и се оѝорчи. А Јаков имаше дванаесет синови; Рувиме, сине мој ѝрвороден, ѝи си креѝосѝ моја и ѝочейок на чедатѝа мои; ѝрв ѝо досѝоинсѝиво и ѝрв ѝо сила. Ти бликаш како вода; нема да се издѝинеш, зашѝо се качи на ѝаѝиковоѝо леѝло, и ја оскверни ѝосѝелаѝа моја, на која се качи.]

Ти се исповедам, Христе Цару, згрешив и презгрешив, како некогаш браќата кои го продадоа Јосифа, кој беше плод на чистота и целомудрие.

[1Мојс. 37,28: Па коѝа ѝрѝовциѝе Маѝијамски минуваа ѝокрај нив, ѝие ѝо изваѝија Јосифа од јамаѝа и им ѝо ѝродадоа на Исмаѝциѝе за дваесет златници; а овие ѝо одведеа Јосифа во Еѝипет.]

Душата праведна од сродниците беше врзана и во ропство слаткиот беше продаден, како предобраз на Господа: ти, пак, цела душо, на твоите злодела си се продала.

Животот на праведниот Јосиф беше врзан од неговите браќа, и младото момче беше во ропство продадено, како предобраз на Господа; а ти, душо моја, на твоите гревови си се продала.

Ако некогаш Јосиф и во јама поживеа, Владико Господи, тоа беше праобраз на Твоето погребение и воскресение. А јас, кога такво нешто ќе Ти принесам?

Слава: ѝроичен: Тебе, Троице, Те славиме – Бога единствениот: Свет, Свет, Свет си Оче, Сине и Духу, просто суштество, Единице секогаш славена.

Боѝородичен: Од тебе се облече во мојата природа, нетлена, безмажна Мајко Дево, Бог Кој ги создаде вековите, и во Себе ја соедини човечката природа.

ПЕСНА 6

Ирмос: Повикав од сè срце кон Штедриот Бог, и ме слушна од најдолниот ад и го изведе од гибел животот мој.

Солзи од очите мои и воздишки од длабочината чисто Ти принесувам, Спасителу, а срцето вика: Боже, Ти згрешив, очисти ме!

Си се оддалечила, душо, од Твојот Господ, како Датан и Авирон. Но, повикај од најдолниот ад: Боже, поштеди ме, за да не те покрие земната бездна.

[4Мојс. 16,32: И земјата ја отвори усјата своја и ѝ ѿолѝна нив и домовиѝе нивни, и сиѝе луѝе заедно со Кореја и добииокоѝ нивни.]

Како јуница разбеснета, душо, на Ефрема си се уподобила; но, како срна од замка, пази го животот свој, откако умот ќе го окрилиш со дела и созерцание.

[Јеремија 31,18; Ос. 10,11: Го слушам Ефрема како ѝлаче: „Ти ме казни, и јас сум казниѝ како нескроѝен јунец; сврѝи ме – и ќе се сврѝам, зашѝо ѝи си мој Госѝод Боѝ.“; Ефрем е обучена јуничка, свикнаѝа да врши, и Јас Самииѝ на нејзинииѝ убав враѝи ќе ѝ сѝавам јарем; ѝа Ефрем ќе влече, Јуда ќе ора, а Јаков ќе брани.]

Раката Мојсеева, душо, нека не увери како Бог може еден живот лепрозен да го избели и очисти; и не очајувај за себе и кога си лепрозна.

[2Мојс. 4,6-7: И ѝак му рече Госѝод: „Сѝави ја сеѝа ракаѝа свој во ѝазуваѝа своја!“ И ѝој ја сѝави ракаѝа своја во ѝазуваѝа своја; а коѝа ја извади, а ѝоа ракаѝа му ѝобелела од леѝра, како снеѝ.

Слава: ѝроичен: Јас сум Троица проста, неразделна, но по лица разделена и Јас сум Единица, по природа соединета, вели Отецот и Синот и Духот Божествен.

Боѝородичен: Утробата твоја Бога ни Го роди, во нам сличен облик: Него, како Создател на сите, моли Го Богородице, по молитвите твои да се оправдаме.

Кондак, ѝлас б: Душо моја, душо моја, стани, зошто спиеш? Крајот се приближува, ќе се збуниш. Затоа разбуди се, за да те поштеди Христос Бог, Кој е насекаде и сè исполнува.

ПЕСНА 7

Ирмос: Згрешивме, против законите живеевме, неправедни бевме пред Тебе. Ниту запазивме, ниту извршивме како што си ни заповедал. Но не отфрлај нè до крај, Боже на татковците.

[Дан. 9,5-6: Згрешивме, ѝосѝаѝивме беззаконо, дејсѝивуваме нечесно, се ѝроѝивевме и оѝсѝаѝивме од Твоиѝе зајоведи и од Твоиѝе наредби и не ѝи слушавме Твоиѝе слуѝи, ѝророѝиѝе, кои им зборуваа од Твое име на царевѝе наши и на досѝоинсѝивениѝиѝе наши, на ѝаѝковѝиѝе наши и на сиоѝи народ од земјаѝа.]

Згрешив, противзаконски живеев и Твојата заповед ја отфрлив, оти во гревови се родив и врз раните нови красти си додадов. Но, Самиот Ти помилуј ме, како Милосрден, Боже на татковците.

Тајните на моето срце Ти ги исповедав Тебе, на мојот Судија: види го моето смирение, види ја и тагата моја, и внимавај сега кога ми судиш и Самиот помилувај ме, како Милосрден, Боже на татковците.

[Пс. 37,19; 24,18; 34,23: А неѝријаѝелиѝе мои живеаѝи и сè ѝосилни сѝанувааѝи од мене, и се намножија оние шѝо неѝраведно ме мразаѝи. Поѝледај ѝи моиѝе неѝријаѝели, колку мноѝу се намножија и колку мноѝу ме мразаѝи. Сѝани, разбуди се ѝоради мојаѝа ѝравда, о Боже мој и Госѝоди мој!]

Како што Саул некогаш ги загуби магариците на својот татко и ненадејно го најде своето царско достоинство, така и ти, душо, пази да не се заборавиш и твоите скотски похоти да не ги засакаш повеќе од Царството Христово.

[1Цар. 9,1-27; 10,1: Имаше еден виден човек од Венијаминовиѝе синови, ѝо име Кис, син Авилон, син Јаредов, син на Вахиров, син Афеков, син на некојси Венијаминец. Тој имаше син, ѝо име Саул, млад и убав; и никој од Израилѝиѝе не беше ѝоубав од неѝо; а и за ѝава ѝој беше ѝовисок од сиоѝи народ. И на Сауловиоѝи ѝаѝко Кис му се заѝубија ослиѝиѝе, ѝа му рече Кис на синоѝи свој Саула: „Земѝ со себе еден од слуѝиѝе и сѝани, ѝа оди и ѝобарај ѝи ослиѝиѝе.“ И ѝој ја мина Ефремоваѝа ѝора, ја минаа и земјаѝа Селха, но не ѝи најдоа; ја минаа и земјаѝа Сеѝалимска, и ѝаму ѝи немаше; ѝоѝоа ја минаа и Венијаминоваѝа земја, но не ѝи најдоа. А коѝа дојдоа во земјаѝа Сифова, Саул му рече на слуѝаѝа свој, шѝо беше со неѝо: „Да се враѝиме, за да не ѝочне ѝаѝко, заборавајки ѝи ослиѝиѝе, да се бесѝокои ѝоради нас.“ Но слуѝаѝа му рече: „Еве, во овој ѝрад има еден човек Божји, чѝвек ѝочѝиуван; сè шѝо ѝој ќе каже, се збиднува. Да оѝидеме сеѝа ѝаму; можеби, ќе ни ѝо ѝокаже нашиоѝи

йай, ѝо кој да одиме.” И му рече Саул на слуѓаѝа свој: „Добро, да одиме, но шѝо ќе му однесеме на ѝој човек? Зошѝо леб не осѝана во ѝорбѝе наши, а и ѝодароци нема, за да му однесеме на човекоѝ Божји. Шѝо имаме?” Слуѓаѝа, ѝак, му одговори на Саула и рече: „Еѝе, во ракаѝа моја има четѝврѝ сикла сребро; ќе му ја дадам на човекоѝ Божји, и ѝој ќе ни ѝо покаже ѝаѝоѝ наши.” Порано кај Израилоѝ, коѝа некој одел да Го ѝраша Боѝа, велел вака: »да одиме кај јасновидецоѝ. Зашиѝо ѝој, коѝо денес ѝо нарекувааѝ ѝророк, ѝорано се викал јасновидец.« И му рече Саул на слуѓаѝа свој: „Добро велиш; да одиме!” И оѝидоа во ѝрадоѝ, каде шѝо беше човекоѝ Божји. Коѝа влеѓуваа во ѝрадоѝ, среѝнаа девојки, кои беа излеѝе да си најолнаѝ вода, и ѝи зайрашаа: „Има ли ѝука јасновидец?” Тие им одговорија и рекоа: „Име; еѝе, ѝој е ѝред вас; само ѝобрзаѝе; ѝој денес дојде во ѝрадоѝ, бидејќи народоѝ денес ѝринесува жрѝва на ридоѝ; коѝа ќе дојдеѝе во ѝрадоѝ, ќе ѝо заѝечеѝе, ѝред да се искачи на ридон за да руча; зашиѝо народоѝ нема да ѝочна да јаде, додека ѝој не дојде; бидејќи ѝој ќе ја блаѝслови жрѝваѝа, и ѝоѝоа ѝоканеѝѝе ќе ѝочнаѝ да јадаѝ; и ѝака, одеѝе, ѝокму сеѝа ќе ѝо заѝечеѝе.” И оѝидоа во ѝрадоѝ. А коѝа дојдоа среде ѝрад, еѝе, и Самуил им излеѓува во ѝресреѝ, за да оѝиде на ридоѝ. А ден ѝред Сауловоѝ доаѓање, Госѝод му оѝкри на Самуила и рече: „Уѝре во ова време ќе ѝи исѝраѝам еден човек од Венијаминоваѝа земја, и ѝо ѝомажи ѝо за цар на Мојоѝ народ, Израилоѝ; ѝој ќе ѝо сѝаси народоѝ Мој од филистејскиѝе раце; зашиѝо Јас ѝоледнав милосѝивно на Мојоѝ народ, бидејќи ѝовикоѝ неѝов сѝѝина до Мене.” Коѝа Самуил ѝо виде Саула, Госѝод му рече: „Еѝе ѝо човекоѝ, за коѝо ѝи ѝоворев; ѝој ќе царува над Мојоѝ народ.” Саул се ѝриближи до Самуила ѝри враѝаѝа и ѝо зайраша: „Кажми ми, каде е кукаѝа на јасновидецоѝ?” Самуил му одговори на Саула и рече: „Јас сум јасновидецоѝ, оди ѝред мене на ридон; и вие ќе ручаѝе денес со мене; јас ќе ѝе ѝуѝѝам изуѝрина, и ќе ѝи кажам сѝ, шѝо имаш на срцеѝо; а за ослициѝе, шѝо се заѝубија ѝред ѝри дена, не се ѝрижи, ѝѝе се најдени. Та за коѝо е сѝ она, шѝо е најсакано кај Израилоѝ? Нели е за ѝебе и за целиоѝ ѝвој ѝаѝѝков дом?” Саул одговори и рече: „Не сум ли јас син од Венијаминовоѝо колено, едно од најмалиѝе Израилеви колена? И домоѝ мој не ли е најмал меѓу домовѝе од Венијаминовоѝо колено? Тоѝаш, зошѝо ми ѝо ѝовориш ѝоа?” Самуил ѝо зеде Саула и слуѓаѝа неѝов, ѝи вовеве во собаѝа, и им даде ѝрво месѝо меѓу ѝоканеѝѝе, кои беа ѝриесеѝина души. И му рече Самуил на ѝоѝвачоѝ: „Донеси ѝо оној дел, шѝо ѝи ѝо бев дал и за кој ѝи бев рекол: »зачувај ѝо кај себеси.«“ И ѝоѝвачоѝ ја зеде ѝлешкаѝа и сѝ, шѝо беше на неа, и ѝо сѝави ѝоа ѝред Саула. И рече Самуил: „Еѝе, ѝоа е ѝринесено, сѝави ѝо ѝред себе и јади, бидејќи ѝоа е зачувано заради ѝебе коѝа ѝо свикав народоѝ.” И ѝој ден Саул ручаше со Самуила. Поѝоа ѝѝе слеѝоа од ридоѝ во ѝрадоѝ, и Самуил разѝовараше со Саула на ѝокривоѝ, а и ѝослаа за Саула на ѝокривоѝ и ѝој сѝѝеше. Уѝринаѝа ѝѝе сѝанаа ѝокму коѝа зазори зораѝа, Самуил ѝо ѝовика Саула на ѝокривоѝ и рече: „Сѝани, јас ќе ѝе исѝраѝам.” Саул сѝана, и обајцаѝа, ѝој и Самуил, излеѝоа од кукаѝа. Коѝа наближуваа кон крајоѝ на ѝрадоѝ, Самуил му рече на Саула: „Кажми ми на слуѓаѝа да оди ѝред нас,” – и ѝој оѝиде најред, – а ѝи сеѝа засѝани,” и јас ќе ѝи оѝкријам, шѝо рече Боѝ.” И зеде Самуил сад со елеј, ѝо излеа врз ѝлаваѝа неѝова, ѝо бакна и рече: „Еве, Госѝод ѝе ѝомаза за цар на Своеѝо наследсѝиво во Израилоѝ и ѝи ќе царуваѝ над народоѝ Госѝодов и ќе ѝи избавиш од рацеѝе на околнѝе неѝријаѝѝели нивни, и еѝе ѝи знак, дека Госѝод ѝе ѝомазал за цар на Своеѝо наследсѝиво.]

Ако богоотецот Давид некогаш згреши двојно, прободен од стрелата на прељубата, а потоа со смртоносното копје, со казна поради убиството, самата ти, душо моја, страдаш уште повеќе под товарот на твоите похоти.

[2Цар. 11,14-15: Изуйринаѝа Давид најиша ѝисмо до Јава и ѝо исѝраѝи ѝо Урија. Во ѝисмоѝо најиша вака: „Посѝавейѝе ѝо Урија ѝѝаму, каде шѝѝо ќе има најсилна војска, и оѝсѝѝаѝейѝе од неѝо, за да биде удрен и да умре.“]

Давид некогаш на едно беззаконие му додаде и друго беззаконие: откако на прељубата и додаде и убиство, веднаш потоа покажа и двојно покајание. Но самата ти, душо, направи уште полоши дела, кога пред Бога не се покаја.

Сликата за своето покајание Давид некогаш ја преточи во песна, со која делото што го направи го изобличи, викајќи: Смилувај се на мене, Боже, зашто Тебе единствениот Ти згрешив, Боже на сите, Самиот Ти очисти ме.

[Пс. 50,3-6: Зашѝѝо беззакониеѝо мое ѝо знам и мојоѝ ѝрев е секоѝаш ѝред мене. Пред Тебе Единсѝвениоѝ зѝрешив и ѝред Тебе зло извршив, за да бидеш ѝраведен коѝа ќе ѝресудуваш и да ѝобедиш коѝа ќе судиш. Еѝѝе, во беззаконие сум зачнаѝи и во ѝрев ме роди мајкаѝа моја. Но, Ти ја засака висѝѝинаѝа во срцеѝо, и внаѝѝре во мене ми ја објави неѝознаѝаѝа и ѝѝајнаѝа ѝремудросѝ Твоја.]

Слава: ѝроичен: Троице проста, неразделна, едносушна и естетство едно; Светлини и Светлина; и Тројца Свети и Едно Свето, се пее Бог Троица; но запеј, прослави Го, душо, Животот и Животите, Бога на сите.

Боѝородичен: Ти пееме, те благословуваме, ти се поклонуваме, Богородице, зашто од неразделна Троица си Го родила единствениот Христос Бог, и нам кои сме на земјата, самата ни го отвори она што е небесно.

ПЕСНА 8

Ирмос: Оној што небеските војски Го слават, и од Кого треперат херувимите и серафимите, сѝ што дише и секоја твар, пејте Му, благословувајте Го и превозносите Го во сите векови.

Мене кој згрешив, Спасителу, помилуј ме; умот мој подигни го за обраќање; прими ме мене, кој се каам, смилувај се на мене, кој викам: Ти згрешив, спаси ме; против законите работев, помилуј ме.

Коларот Илија, со колата на добродетелите се искачи на небото, издигнувајќи се тогаш над сè што е земно: за вакво издигнување размислувај, душо моја.

[4Цар. 2,11: *Како штио одеа и си разјовараа њо њајџој, наеднаш се њојави ојнена кола и ој-нени коњи, и њи раздвоија еден од друј, и Илија се њонесе во виорџи кон небојџо.*]

Елисеј некогаш, кога ја прими наметката од Илија, прими двојна благодат од Бога: Ти, пак, душо моја, не ја прими оваа благодат, поради невоздржување.

[4Цар. 2,9,12-13: *Која минаа, Илија му рече на Јелисеја: „Барај, штио сакаш да ѡи најравам, ѡпред да бидам земен од ѡебе.“ Јелисеј одјовори: „Духџџи, кој е во ѡебе, да биде двојно во мене.“ А Јелисеј ѡледаше и извика: „Оче мој, оче мој, кола на Израилојџи и нејова коњица!“ И веќе не ѡ виде. Па ја фајџи облекајџа своја, и ја раскина на две ѡарчиња. И ѡ крена ѡџој кожувојџи на Илија, штио беше ѡаднал од нејо, ѡа се врајџи и се зајре крај брејџојџи на Јордан.*]

Течението на Јордан застапа и од едната и од другата страна, кога Елисеј го удри со наметката на Илија: ти, пак, душо моја, не прими од ова благодат, поради невоздржување.

[4Цар. 2,14: *Го зеде кожувојџи на Илија, штио беше ѡаднал од нејо, удри со нејо ѡо водајџа, и рече: „Каде е Госјод, Бој Илиев? Он Самојџи?“ И удри ѡо водајџа, а ѡаа се раздели на две сјџрани, и Јелисеј ѡмина.*]

Жената Сунамитка со добра нарав, некогаш угости праведник: а ти, душо моја, во својот дом не си вовела ни туѓинец, ниту патник: затоа со плачење ќе бидеш исфрлена од брачната палата.

[4Цар. 4,8: *Еден ден Јелисеј ојџиде во Сонам. Таму една бојџајџа жена ѡо ѡокани во домојџи свој да јаде леб, и ѡџој, секојџаш која ќе минеше, наврајџуваше ѡџаму да јаде леб.*]

Бедна душо, секогаш си го подражавала осквернетиот разум Гиезиев: барем на старост, отфрли ја неговата алчност, бегај од огнот пеколен и отстапи од твоите лошотии.

[4Цар. 5,20-27: *Тојџаш Гиезиј, слујџајџа на Бџџџџојџи човек Јелисеја рече: „Ејџе, мојџџи ѡосјодар не сакаше да ѡо земе од ракајџа на ѡџој сириеџ Нееман, она штио ѡо беше донел. Жив Госјод!*

Ќе ѿѿрчам ѿ неѿо и ќе земам нешто од неѿо." И ѿѿрча Гиезиј ѿ Неемана. Нееман виде, дека некој ѿрча ѿ неѿо, слезе од колаѿа да ѿ ѿресрејне и рече: „Дали си со мир?" Тој одговори: „Со мир сум; мојѿ ѿсѿодар ме исѿраѿи да кажам: еѿе, сеѿа дојдоа ѿри мене од Ефремовата ѿра две момчиња од ѿророчкиѿе синови; дај ми еден ѿаланѿ сребро и две ѿромени облека." И Нееман рече: „Земи, ако сакаш, два ѿаланѿа." И многу ѿ молеше. Тоѿаш ѿѿ заврза два ѿаланѿа сребро во две ѿорби и две ѿромени облека и им ѿи даде на двајцаѿа слуѿи свои, ѿа ѿи ѿнесоа ѿред неѿо. Коѿа ѿѿ дојде до бреѿѿѿ, ѿи зеде од рацеѿѿе нивни и ѿи сокри во домоѿ свој. И ѿи ѿѿѿушѿи луѓеѿѿо, и ѿѿе си ѿѿидоа. Коѿа дојде и се јави ѿред ѿсѿодарѿѿ свој, Јелесеј ѿ ѿраша: „Од каде доаѓаш, Гиезиј?" Тој одговори: „Никаде не одел слуѿаѿѿа ѿвој." Тој му рече: „Зар срцеѿѿо мое не ѿѿ ѿридружуваше, коѿа оној човек се враѿи од колаѿа своја да ѿѿ ѿресрејне? Време ли е да се земе сребро и да се зема облека, или маслинови дрвја и лозја, сѿѿен или круѿен добѿѿок, слуѿи или слуѿинки? Заѿѿоа, Неемановата лейра нека се залееѿи на ѿѿебе и на ѿѿѿомсѿѿвоѿѿо ѿѿвое засекоѿаш." И ѿѿѿ излезе од неѿо бел како снеѿ од лейраѿѿа.]

Слава: ѿроичен: Беспочетен Оче, Сину собеспочетен, и Утешителу Благѿ, Духу вистински: Родителу на Божјото Слово, Слово на беспочетниот Отец, Духу Кој живееш и твориш; Троице, Единице, помилуј нѿ.

Боѿородичен: Како од тенко црвено платно, Пречиста – умна багренице Емануилова, во твојата утроба беше исткаено телото Негово. Затоа навистина те почитуваме како Богородица.

ПЕСНА 9

Ирмос: Од бессеменото зачнување, раѓање неискажливо; од безмажна мајка, нетлен плод; ѿти Божјото раѓање ја обновува природата; затоа сите народи, како Богоневесна Мајка, православно те величаме.

Умот ми е крастосан, телото се разболе, духот боледува, зборот изнеможе, животот се умртви, крајот е пред вратите: затоа, душо моја бедна, што ќе направиш кога ќе дојде Судијата да испита сѿ што е твое?

Ти го предочив, душо, создавањето на светот, според Мојсеја, и сето Старозаветно писмо од него, кое ти ја раскажува историјата на праведните и неправедните: но ти, душо, си ги подражавала вторите, а не првите, на Бога грешејќи Му.

Законот изнеможе, Евангелието не делува, небрежен беше кон целото Писмо, проците повеќе немаат моќ, како и секој праведен збор: раните твои, душо, се намножија, ѿти немаш повеќе лекар да те излекува.

Ти приведувам примери од Новиот завет, кои те водат, душо, кон покајание: праведните подражавај ги, а од грешните одвркај се, и умилостиви Го Христа со молитви и пост, во чистота и набожност.

Христос се вочовечи, и ги повика на покајание разбојниците и блудниците: душо моја, покај се, вратата на Царството веќе се отвори, и го преземаат фарисеите и митарите, и прељубодејците, кои се каат.

[Мџ. 11, 12; 21, 31. Лк. 16, 16: А од деновиџе на Јована Крстџиџел џа досеџа, царстџивоџо небесно насџла се зема и силниџе џо џрабааџ; Тоџаш Исус им рече: „Висџина ви велам, дека миџнициџе и блуднициџе ќе ве исџревараџ во царстџивоџо Божџо.]

Христос се вочовечи, и со моето тело се соедини, и сѐ што е од нашата природа, освен гревот, доброволно го прими, покажувајќи ти со тоа, о душо, пример и слика на Своето понижување.

Христос мудреците ги спаси, пастири повика, мноштво дечиња – маченици ги покажа, старци прослави и стари вдовици: а ти, душо, нив не си ги подражавала, ни со дела ни со живот: но тешко тебе, кога ќе бидеш судена.

[Мџ. 2, 1-16. Лк. 2, 4-8, 25-26, 36-38: А коџа се роди Исус во Вџџлеем Јудеџски, во дниџе на цар Ирода, еџе, доџдоа во Ерусалим мудреци од Исџок и рекоа: Каде е новородениоџ Цар Јудеџски? Ја видовме Неџоваџа свезда на Исџок, џа доџдовме да Му се џоклониме. Шџом џо чу џоа, цар Ирод се уџлаши и целиоџ Ерусалим со неџо. И коџа џи собра сиџе џрвосвешџеници и книжници народни, џи џраша: „Каде џреба да се роди Христџос?“ А џџе му одџовориџа: „Во Вџџлеем Јудеџски; зашџо џака е најџшано џреку џророкоџ: И џџи, Вџџлееме, земџо Јудина, џо нишџо не си џомал меџу воџводстџваџа Јудини; оџи од џебе ќе излезе Водач шџо ќе џо џасе моџоџ Моџоџ народ – Израилоџ.“ Тоџаш Ирод џајно џи џовика мудрециџе и дозна од нив џочно за времеџо, коџа се џојавџла свездаџа, џа, исџракајќи џи во Вџџлеем, рече: „Оџидеџе и расџрашаџџе се добро за Младенецоџ и, шџом ќе Го најдеџе, јавеџе ми за да оџидам и јас да Му се џоклонам.“ Тие, оџкако џо ислушаа цароџ, си заминаа. И, еџе, свездаџа, шџо ја беа виделе на Исџок, врвеше џред нив, додека не џрџстџџна и се заџре над месџоџо, каде шџо беше Младенецоџ. А коџа ја видоа свездаџа, џџе се зарадуваа со мноџу џолема радосџ. И шџом влеџоа во кукаџа, Го видоа Младенецоџ со маџка Му Мариџа, и џагнаа, џа Му се џоклониџа; а коџа џи оџвориџа своџџе ковчеџиња, Му џринесоа дарови: златџо, ливан и измирна. И коџа џрџмиџа в сон весџ, не се враџџџа веќе џри Ирода, а си заминаа џо друџ џаџ за своџаџа земџа. А шџом си оџидоа џџе, еџе, аџел Госџодов му се јави на Јосџфа в сон, велеџќи: „Сџџани, земи Го Младенецоџ и маџка Му, џа беџај во Еџџџеџ и осџџани џа му дури не џџи кажам, бидеџќи Ирод ќе Го бара Младенецоџ за да Го џоџуби.“ И џој сџџана, Го зеде Младенецоџ и маџка Му ноќно време, џа оџиде во Еџџџеџ. И џа му беше до смрџџа Иродова, за

да се исполни реченојо од Госјода ѿреку ѿророкој, кој вели: „Од Ејийей Го ѿовикав Синој Свој.” Тојаш Ирод, кој виде дека мудрецијие ѿо измамија, се разјневи мноју и ѿрајии, ѿа ѿи уби сијие младенци во Вийлеем и ѿо целайа нејова околина од две ѿодини и ѿомали, сиоред времето шјо ѿочно ѿо беше узнал од мудрецијие.]

Откако испости четириесет дена во пустината, Господ најпосле огладне, покажувајќи го Своето човештво: душо, да не се обесхрабриш, ако непријателот те нападне, со молитва и пост од нозете твои ќе се одбие.

[2Мојс. 34, 28; Мѿ. 4, 2. Лк. 4, 2. Мк. 1, 13: И осјана Мојсеј ѿаму ѿред Госјода чейириесей дена и чейириесей ноќи, на јадејќи леб и не ѿијќи вода; и ѿи најиша врз ѿлочијие зборовијие на Завейој, Десејие зайоведи; „Најишано е – »Не само од леб ќе живее човекој, а од секој збор шјо излејува од усјайа на Боја.«“; Чейириесей дена Го искушуваше ѿаволој, и нишјо не јаде во ѿие дни; а кој изминаа ѿие, најјосле ојладне.; И беше ѿаму, во ѿустјинаја, чейириесей дни искушуван од сајанайа; беше со сверови и анјелијие Му служеја.]

Слава: ѿроичен: Отецот да Го прославиме, Синот да Го превознесеме, на Божествениот Дух верно да Му се поклониме – на Троица неразделна, по суштина Единица, како на Светлина и Светлини, Живот и Животи, животворен и Кој ги просветлува сите краишта.

Бојородичен: Градот твој пази го, Богородице Пречиста, зашто со твоја помош тој верно царува, во тебе се утврдува, и со тебе победува секое искушение, и војни заплонува и напредува во послушание.

Пријев: Преподобен оче Андрее, моли Го Бога за нас.

На Андреј: Андрее чесен, и оче најблажен, пастиру критски, не престанувај да се молиш за оние што ти пеат: Да се избавиме сите од гнев и неволи, и гибел, и безмерни прегрешенија, ние кои твојот спомен верно го почитуваме.

Појоа обаяа хора ѿо ѿееме ирмосој: Од бессеменојо зачнување: и осјайокој од службайа на Големо Повечерие.

Вторник од првата недела од Постот

Го ѝееме ѝродолжениеѝо од каноноѝ на свейѝи Андреј Криѝски. Глас 6.

ПЕСНА 1

Ирмос (ѝо дваѝаѝи): Помошник и покровител ми стана во спасението. Он е мојот Бог и ќе Го прославам – Бог на мојот татко, и Него ќе Го возвисам, оти славно се прослави.

Приѝев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Каиновото убиство го надминав и своеволно станав убиец на совеста душевна, откако телото го оживеав и против него војував со моите зли дела.

[1Мојс. 4,8: И му рече Каин на својоѝ браѝи Авела: „Да ѝојдеме в ѝоле!“ А коѝа беа во ѝолеѝо, Каин скокна на Авела, браѝиоѝ свој, и ѝо уби.]

На правдата Авелова, Исусе, не се уподобив, Тебе пријатен дар никогаш не Ти принесов: ни дела божествени, ниту жртва чиста, ниту живот непорочен.

[1Мојс. 4,4: А и Авел исѝо ѝака ѝрнесе од ѝрвинаѝа на сѝадоѝо свое и од масѝа. И Госѝод ѝоѝледна милозливо на Авела и на неѝовиѝе дарови.]

Како Каин и ние, бедна душо, на Создателот на се Му принесовме дела нечисти, и жртва порочна, и живот неполезен: затоа и се осудивме.

[1Мојс. 4,3-5: По некое време Каин му ѝринесе на Госѝода дар од ѝлодовийѝе земни; а и Авел истѝо ѝака ѝринесе од ѝрвинаѝа на сѝадоѝо свое и од масѝа. И Госѝод ѝоѝледна милозливо на Авела и на неѝовийѝе дарови; а на Каина и на неѝовийѝе дарови не ѝоѝледна милозливо. Зайѝоа Каин се оѝорчи мноѝу, и лицѝѝо му ѝоѝемне.]

Кога калта ја оживеа, Создателу, Ти си ми дал тело и коски, и дишење и живот: но, о Творецу мој, Избавителу мој и Судијо, мене кој се каам, прими ме.

[1Мојс. 2,7: А ѝо создаде Госѝод Боѝ човекоѝ од ѝрав земен и му дувна во лицѝѝо дух живоѝен; и човекоѝ сѝана жива душа.]

Ти ги исповедам, Спасителу, гревовите што ги направив, и раните на мојата душа и тело, што ми ги нанесеа убиствените и разбојнички помисли.

[Лк. 10,30: Исус му одѝовори и рече: „Еден човек слеѝуваше од Ерусалим во Ерихон, и среѝина разбојници, кои ѝо соблекоа и му најравија рани, и си оѝидоа, осѝавајќи ѝо ѝолумрѝов.“]

Иако згрешив, Спасителу, знам дека си Човекољубец и дека милостиво казнуваш, и топло милуваш; оној што солзи рони го гледаш, и како таткото притрчуваш, заблудениот (син) да го примиш.

[Лк. 15,20: Па сѝана и оѝиде ѝри ѝаѝка си. И коѝа беше ушѝѝе далеку, ѝо виде ѝаѝкоѝо неѝов и се сожали на неѝо, ѝа ѝоѝрча, ѝо ѝреѝрна и ѝо целива.]

Слава: ѝроичен: Надсуштествена Троице, почитувана во Единица, тешкото бреме гревовно земи го од мене и, како Милосрдна, дај ми солзи на покајание.

Боѝородичен: Богородице, на оние што ти пеат, надеж и застапнице! Тешкото бреме гревовно земи го од мене и, како чиста Владичица, мене кој се каам, прими ме.

ПЕСНА 2

Ирмос: Чуј ме, небо, и ќе прозборам и Христа ќе Го воспеам, Кој во тело дојде од Дева.

Грегот, кој од боготкаената облека ме лиши, кожна риза ми соши.

Обложен сум со облека срамна, како со лисја смоквини, заради осуда на моите страсти доброволни.

[1Мојс. 3,7: Тојаш им се ојворија очиие на обајцаиџа, и увидоа дека се јоли; ја исплејоа лисја од смокви и си најравија ојашала.]

Се облеков во риза срамна и гнасно окрвавена, со течењето на страсниот и сластољубив живот.

Во гибел страсна и гнилеж вештествена паднав и оттогаш па до сега, јаволот ме исмејува.

Во животот повеќе го ценив богатството и телесните наслади, отколку сиромаштвото, Спасителу, затоа сега сум обложен со тешко бреме.

Својот телесен кип го украсив со разни накити од нечисти мисли и со тоа се осудувам.

Ревносно се погрижив само за надворешното украсување, откако ја презрев внатрешната боголика скинија.

Со страсти ја погребав првата убавина на ликот, Спасителу, но Ти, побарај ја и најди ја, како некогаш драхмата (загубена).

[Лк. 15,8: Или која жена, имајќи десет драхми, која зајуби една, нема да зайали свејило и да ја јомејте кукајџа, за да јобара внимателно, дури не ја најде?]

Како блудницата Ти повикувам: Згрешив, Спасителу, Тебе единствено Ти згрешив, прими ги и моите солзи како мирото.

[Лк. 7,37-38: И еше, една жена од ірадојџи, која беше ірешница, шјом чу дека Он седи на ірјеза во кукајџа на фарисејојџи, донесе алабасірен сад со миро; ја, како засіјана іри нозетіе Нејови одзади, јлачејќи, јочна да ји мие нозетіе Нејови со солзи и ји іјриеше со косајџа своја; и ји целиваше и јомазуваше со миро.]

Како митарот Ти повикувам: Очисти ме, Спасителу, очисти ме, зашто никој од синовите Адамови не Ти згрешил како мене.

[Лк. 18,13: А мийникоѝ сѝоеше оддалеку; не смееше дури и очийше да ѝи ѝодиѝне кон небоѝо, ѝуку се удираше в ѝради и велеше: »Боже, биди милосѝив сѝрема мене ѝрешниоѝ!«]

Слава: ѝроичен: Го воспевам единствениот Бог на сите во три лица: Отецот и Синот и Светиот Дух.

Боѝородичен: Пречиста Богородице Дево, единствена сепеана, прилежно моли се, да се спасиме.

ПЕСНА 3

Ирмос: Господи, утврди го моето расколебано срце врз каменот од Твоите заповеди, зашто си единствен свет и Господ.

Мојот извор на живот е во Тебе – Победителот на смртта: затоа, пред крајот, од се срце Ти викам: Згрешив, очисти ме и спаси ме.

Згрешив, Господи, Тебе Ти згрешив, очисти ме, оти меѓу луѓето нема грешник кого не сум го надминал со моите гревови.

Сакав да ги подражавам, Господи, оние што блудствуваа за времето на Ноја, но ја наследив и нивната осуда – уништување во потопот.

[1Мојс. 6,1-17: А коѝа луѓеѝо ѝочнаа да се множат ѝ на земјатѝа, и ќерки им се народија, ѝоѝаѝ синовиѝе Божји, ѝледајќи ѝи ќеркиѝе човечки дека се убави, ѝи земаа, кои шѝѝо ѝи сакаа, за жени. И рече Госѝод Боѝ: „Духоѝ Мој нема вечно да ѝребива во луѓеѝо, зашѝѝо ѝѝе се ѝѝело; еѝе деновиѝе нивни нека им бидат сѝо и дваесет ѝодини.“ А имаше во ѝѝоа време ѝинови на земјатѝа, особено, ѝак, коѝа синовиѝе Божји ѝочнаа да влеѓуваа ѝри ќеркиѝе човечки и ѝѝе ѝочнаа да им раѓаат; ѝѝоа се силниѝе луѓе, ѝрочуени од сѝароѝо време. И виде Госѝод Боѝ дека лошоѝниѝе меѓу луѓеѝо на земјатѝа се ѝолемѝи, и дека сѝѝе мисли и ѝомисли во срцаѝа нивни беа зли во секое време. И се ѝокаја Боѝ шѝѝо ѝо беше создал човекоѝ на земјатѝа, ѝа се оѝорчи во срцеѝо Свое. И рече Госѝод: „Ќе ѝи исѝребам луѓеѝо шѝѝо сум ѝи создал, од земјатѝа – од човекоѝ до живоѝноѝо, сверовиѝе и ѝѝициѝе небески – оѝи се кајам шѝѝо ѝи создагов.“ Но Ное најде милосѝ ѝред очийше на Госѝода Боѝа. Еве ѝо живоѝоѝ на Ноја: Ное беше човек ѝраведен и нейорочен во својоѝ род; Ное живееше секоѝаѝ сѝоред волјатѝа Божја. И му се родија на Ное ѝри сина: Сим, Хам и Јафетѝ. А земјатѝа се израсѝѝа ѝред лицеѝо на Боѝа, и се исѝолни со нейравда. И ѝѝледна Госѝод Боѝ на земјатѝа, и еѝе – ѝѝаа беше расѝѝана: бидејќи секоја ѝлоѝ беше се оѝклонила од својоѝ ѝатѝ на земјатѝа. И му рече Госѝод Боѝ на

Ноја: „Крајот на секое шело пред очите Мои дојде, зашто се исполни земјата со неправда од нив; и, еве, Јас ќе ти испредам нив од земјата. Изјради си за себе ковчеј од дрвото јофер, и најрави ја изјради во ковчејот; јотоа намачкај го со смола од најви и од највор. А изјради го вака: должината на ковчејот да биде шест лакти, ширината нејова десет лакти, а во висина да е шест лакти. Најрави и јорозорец на ковчејот, и засводи го на еден лакој од јорозора; стави му и врати на ковчејот оштри и нека има шест капи во нејо: јорен, јорен и јорен. Јас ќе ти испредам јото, вода, на земјата, за да ја испредам јод небојо секоја јото, во која има дух животиен, сè, што е на земјата, ќе изјне.“]

Душо моја, ти го подражаваше примерот на Хам кој не покажа почит кон својот татко (Ное), кога не го покри неговиот срам, повлекувајќи се и наназад гледајќи.

[1Мојс. 9,22-23: А Хам, шакото на Хананејците, ја виде јолошјата на шакото свој, и излезе, ја им ја кажа јото на обајцата браќа свои. Но Сим и Јафет јодоа облека, и, намешнувајќи ја на рамената свои, јодоа назадикум и ја јокрија со неа јолошјата на шакото свој; лицата им беа свртени наназад, и јите не ја видоа јолошјата на шакото свој.]

Душо моја, бегај од гревот како Лот од огнот, бегај од Содом и Гомор, бегај од пламенот на секаква безумна желба.

[1Мојс. 19,15-17: А кога зората зазори, навалија ангелите на Лото да јобрза и му рекоа: „Сшани, земи ја жената своја, и двејте ќерки јови, кои се јука, за да не зајнеш јоради беззакониејо на овој јрад!“ Но јото се јоумеше. Зајото ангелите јо фатија за рака нејо, жената нејова, и двејте ќерки нејови, ошти Му беше жал на Госјодо, и ја изведоа, ја ја оставија надвор од јрадој. А кога ја изведоа надвор од јрадој, еден од нив рече: „Сшасувај се и сшаси ја душата своја; и не обрнувај се назад, не зајрај никаде во оваа околина! Бејат на оној рид, за да не зајнеш.“]

Помилуј ме, Господи, Ти викам: Помилуј ме, кога ќе дојдеш со Твоите ангели да им дадеш на сите според нивните дела.

Слава: шроичен: Троице проста, несоздадена, беспочетно естество, во три ипостаси пеана: спаси не нас, кои со вера на Твојата моќ и се поклонуваме.

Бојородичен: Безвремениот Син на Отецот, во времето без маж си Го родила, Богородице! Необично чудо – дојќи, остануваш Дева.

ПЕСНА 4

Ирмос: Пророкот го слушна доаѓањето Твое, Господи, и се исплаши, дека сакаш од Дева да се родиш и на луѓето да им се покажеш, и говореше: го слушнав гласот Твој и се исплашив: слава и на силата Твоја, Господи.

Биди будна, душо моја, и бори се како некогаш големиот патријарх (Јаков), да стекнеш дела со разум, да бидеш ум што Го гледа Бога, да го достигнеш незаодниот самрак на божественото созерцание и да бидеш негов голем корисник.

[1Мојс. 32,28: Тојаш му рече: „Ойсеја имейо нема да ти биде Јаков, тиуку Израил ќе е имейо твое; зашто храбро се бореше и со Боја, ја и со луѓето силен ќе бидеш.”]

Кога големиот патријарх (Јаков) ги роди дванаесетте патријарси, таинствено направи скала, душо моја, за твоето делотворно искачување, премудро поставувајќи ги децата за темели и скалила за искачувањето.

Исав омразениот си го подражавала, душо, на твојот измамник си му го отстапила првенството на првата доброта, и од татковскиот благослов си се лишила и двапати си се лизнала, бедна: со дело и со разум; затоа сега покај се.

[1Мојс. 25,32; 27,37; Мал. 1,2-3: А Исав одговори: „Еве, сакам да умрам, ја што ќе ми е ѝрвородсѝвојо?”; И Исак одговори и му рече на Исав: „Нејо веќе јо ѝосѝавив за јосѝодар над ѝебе; и сѝе браќа нејови ти ојределив да му бидат слути; со житио и вино јо обдарив; а што да најравам сеја, синко, со ѝебе?”; Ве засакав, вели Госјод. А вие рековѝе: „Во што си јокажал милосѝ кон нас?” Зар Исав не е брај на Јакова, вели Госјод, но сејак Јас јо засакав Јакова, а Исав јо замразив и ти ѝредагов јланиниѝе нејови, за да се зайусѝат, и ѝределиѝе нејови – на шакалиѝе јусѝински.]

Исав се нарече Едом, поради неговата крајно женопохотлива природа, бидејќи постојано беше распалуван од невоздржување и од страсти осквернуван. Тој беше именуван Едом, што значи разгорување на душа гревољубива.

[1Мојс. 25,30: И му рече Исав на Јакова: „Дај ми да јадам од ѝоа црвеникаво, зошто сум уморен.” Ојшаму се нарече Едом.]

Кога си слушнала, душо моја, дека Јов се оправдал на губриште, примерот на неговата храброст не си го следела, иако од оние што ги знаеш и што си ги искусила, поцврст пример од неговиот не си имала, сепак си се покажала нетрпелива.

[Јов 1: Имаше еден човек во земјата Уз, по име Јов; тој човек беше нејорочен, праведен, бојобојазлив и то одбејнуваше зло. И му се родија седум синови и три ќерки. Имојот му беше: седум илјади овци, три илјади камели, петстотини рала волови, петстотини ослици и мошне многу слути; и тој човек беше најорочен меѓу сите синови на Исхок. Синовите нејови се собираа и приредуваа позби секој во домај свој, на својот ден, а ти покануваа и триите свои сестри да јадаат и да пијат со нив. Кога завршуваа дните на позбиите, Јов ти повикуваше, та ти советуваше, и ситанувајќи изутрина рано, принесуваше селаленици по бројот на сите нив и едно шеле за трев на душите нивни. Зашто Јов велеше: можеби синовите мои зрешиле и то навредиле Бога во срцето свое. Така поштитуваше Јов во сите такави денови. Еден ден дојдоа синовите Божји да заситанат пред Господа; меѓу нив дојде и ситаната. И му рече Господ на ситаната: „Од каде дојде?“ А ситаната му одговори на Господа и рече: „Од земјата и ја обиколув.“ И Господ му рече на ситаната: „Обрнати внимание на мојот слуш Јов? Откако на земјата нема такав како него: човек нејорочен, праведен, бојобојазлив и кој то одбејнува зло.“ Му одговори ситаната на Господа и рече: „Зар поштито Јов е бојобојазлив? Не то отрази ли Ти него и куќата негова наоколу и сè што има тој? Ти ти благослови делата на рацете негови, ситаната негови се шират по земјата; но иружи ја раката Своја и дојри се до сè што е негово, ќе Те благослови ли тогаш.“ И му рече Господ на ситаната: „Еве, сè што е негово, е во твоја рака; само врз него не кревај рака? – И си отиде ситаната од лицето Господово. Еден ден синовите и ќерките на Јова јадеа и пијеа вино во куќата на првородениот брат свој. И еште, доаѓа извесител три Јова и вели: „Волите ораа и ослиците исеа покрај нив, кога Савезците најаднаа и ти отераа, а моцците со остар меч ти поубија; избегав само јас за да ти јавам.“ Додека ушите повореше, дојде друг и вели: „Оган Божји од небо то адна, ти изоре овците и моцците и ти пољна; и побегнав само јас, за да ти јавам.“ Додека тој повореше, дојде трет и вели: <Халдејците, наредени во три чети, најаднаа на камелите и ти отераа, а моцците со остар меч ти поубија; само јас избегав, за да ти јавам.“ И додека тој ушите повореше, се појави друг и рече: „Синовите и ќерките твои јадеа и пијеа во куќата на првородениот брат свој; еште, дувна силен ветар откај пустината и ти зафати четириците ала на куќата; куќата се урна врз децата и еште умреа; се ситав само јас, за да ти јавам.“ Тогаш Јов ситан, ја раскина торната облека, ја оситри главата своја и адна на земја, та се поклони и рече: „Гол излеов од уробата на мајка ми, гол и ќе се враќам. Господ даде, Господ то зеде; како што му беше угодно на Господа, така и ситанува. Нека е благословено име Господово!“ Во сето тоа Јов не зреша и ништо неразумно не изрече за Бога.]

Оној што отпрвин на престол седеше, сега гол и гнојосан на губриште лежи; порано многудетен и славен, сега ненадејно бездетен и бездомен; палатата беше заменета со буниште, а бисерите со красти.

[Јов 2,11-13: Слушнааѝ ѝројцаѝа ѝријайѝели Јовови за сиѝе ѝиѝе зла шѝо ѝо беа снашле, ѝа ѝрѝнаа секој од своѝто месѝо: Елифаз од Темна и Вилгад од Сува и Софар од Нам; се сосѝанаа, за да одайѝ да ѝаѝувааѝ заедно со неѝо и да ѝо уѝешувааѝ. И коѝа кренаа очийѝе од далеку, ѝиѝе не ѝо ѝознаа; ѝа викаа со силен ѝлас, ѝаа зайлакаа; секој ја раскина својаѝа ѝорна облека и се ѝосийѝаа со земја врз ѝлавийѝе свои. И седеа со неѝо на земјаѝа седум гена и седум ноќи: никој ни збор не му ѝроѝовори, бидејќи ѝледаа оѝи сѝирадаѝеѝо му беше мноѝу ѝолемо.]

Слава: ѝроичен: Неразно по суштина, несоеано по лица, Те богословам, Троишно Божество и единствено, како едноцарствено и сопредно, Ти пеам песна голема, во висините тројно славена.

Боѝородичен: И раѓаш и девствуваѝ, и во двете по природа остануваѝ Дева. Оној што се роди, законите на природата ги обновува, зашто раѓа утроба, како да не раѓа. Каде што сака Бог, го победува природниот поредок, оти се што сака Он тоа и го прави.

ПЕСНА 5

Ирмос: Мене, кој од ноќта поранувам, просвети ме Човекољупче, и се молам: Упати ме на заповедите Твои и научи ме, Спасителу, да ја твораам волјата Твоја.

Си слушнала за кошничето Мојсеево, душо, носено од водите и брановите речни, како во царска палата, кој бегаше од лошата намера на фараонот што сакаше да го убие.

[2Мојс. 2,3: Но, коѝа не можеше ѝовеќе да ѝо крие, мајкаѝа зеде кошниче од ѝрски; ѝо облейи со смола и каѝран; и, оѝкако ѝо сѝава деѝеѝо во неѝо, ѝо однесе во ѝрската крај рекаѝа.]

Иако на бабиците им беше заповедено да ги убиваат машките (еврејски) деца, тие го послушаа советот на мудроста, бедна душо, и тоа не го правеа: сега и ти, како големиот Мојсеј, цицај (млеко) од Премудроста.

[2Мојс. 1,8-22: Тоѝаш во Еѝийеѝ се зацари нов цар, кој не знаеше за Јосифа, и му рече на народот свој: “Еве, народот на синовиѝе Израилеви е мноѝуброен и ѝосилен од нас. Па ајде да ѝи надмудрине за да не се размножувааѝ; и, ако насѝане војна, да не се здружаѝ со нейријайѝелиѝе наши и да удраѝ на нас, ѝа да не си оѝидаѝ од земјаѝа наша.” И ѝосѝавија над нив надзорници над рабѝийѝе за да ѝи мацаѝ со рабѝа. Така му ѝи изѝрадија на

Фараонои утврденије ірадови Пийом и Рамзес и Он, наречен сеіа Илиоіол. Но, колку йовеке іи мачеа, йолку йовеке се множеа, и се засилуваа мноју, йака шїо се йлашеа Еїийїјаниїе од синовиїе Израилеви. Зайоа Еїийїјаниїе іи іонеа синивиїе Израилеви со жесїокоcї, и им іо зайорчуваа живоїої со йешики работи, со кал и йравење йули, и со секаква работи во йолињайи, и со сиїе друї работи, іи измачуваа немилосрдно. Освен йоа, царої еїийейски им се обраїи на бабициїе еврејски, од кои на еднаїа и' беше имеїо Сейфора, а на друїайи Фуа; и им рече: "Коїа ќе бабуваїе кај Еврејкиїе, и йри йородувањейо, ако видиїе дека е машко, убиїе іо, а ако биде женско, зайазейе іо!" Но бабициїе се йлашеа од Боїа и не йравеа йака, како шїо им зайоведа царої еїийейски, йуку іи осїаваа децаїа од машки йол. А царої еїийейски іи йовика бабициїе и им рече: "Зошїо йравиїе йака и іи осїаваїа машкиїе деца во живої?" А бабициїе му одїоворија на Фараоної: "Еврејкиїе не се како жениїе еїийейски: зашїо йред да дојде бабицаїа, йїе веке родиле." Бої, йак, им йревеше на бабициїе добро; а народої се множеше и мноју се засилуваше. И бидејќи бабициїе се йлашеа од Боїа, Бої им йравеше добро за да йреусїевааїи во живоїої. Тоїаш му зайоведа Фараоної на целиої народ свој, велејќи: "Секое машко кое ќе се роди кај Евреїїе, фрлейе іо в река: само женскиїе деца осїаваїе іи во живої."]

Како што големиот Мојсеј го уби Египќанецот, така и ти, бедна душо, си го ранила умот, но не си го убила: како тогаш ќе се вселиш во пустината на страстите, со покајание, кажи ми!?

[2Мојс. 2,11-12: По мноју време, коїа Мојсеј сїана возрасен, оїиде меѓу браќаїа свои, синовиїе Израилеви, и ја виде маќаїа нивна. И забележа како еден Еїийїјанин бие Евреин – еден од браќаїа неїови. Се обсрна на сиїе сїрани, и, коїа виде дека нема никој, іо уби Еїийїјаниної и іо закоїа во йесокїа.]

Големиот Мојсеј се насели во пустината; затоа оди и ти, душо, и неговиот живот подражавај го, та и ти да го созерцаваш јавувањето на Бога во капината.

[2Мојс. 3,2-3: И му се јави Анїел Госїодеов во оїнен йламен во кайина. И виде йој, а йоа кайинаїа іори со оїан, а не изїорува. И Мојсеј рече: "Да йојдам да іо видам ова чудо, зашїо кайинаїа не изїорува."]

Размислувај, душо, за жезолот Мојсеев, кој го удира морето и го згуснува дното, како праобраз на божествениот крст, со кој можеш и ти да правиш големи работи.

[2Мојс. 14,21-22: И ја йодїна Мојсеј ракаїа своја над мореїо, а Госїод іо разбрануваше мореїо со јужен вейтар, кој дуваше силно цела ноќ, йа се найрави во мерейо суво и водаїа се раздели. И йојдоа синовиїе Израилеви среде море йо суво, и водаїа им сїоеше како суд од деснаїа сїрана и од леваїа сїрана.]

Арон Му принесуваше на Бога оган чист и непорочен; но Офниј и Финес, како и ти душо, му принесуваа живот нечист и необичен.

[1Цар. 2,12-13: А синовиите на Илија беа лоши луѓе; итне не Го познаваа Господот и дојдоа на свештеникот кон народот. Кога некој принесуваше жртва, слушајќи на свештеникот доаѓаше со виљушката во раката, додека се вареше месото.]

Слава: итроичен: Тебе, Троице, Те славиме, единствениот Бог: Свет, Свет, Свет си Оче, Сине, и Духу: просто суштество, Единице секогаш славена.

И сеја: Бојородичен: Од тебе – нетлена, безмажна, Мајко Дево, Бог Кој ги создаде вековите, го прими нашето тело и со Себе ја соедини човечката природа.

ПЕСНА 6

Ирмос: Повикав од се срце кон Штедриот Бог, и ме слушна од најдолниот ад и го изведе од гибел животот мој.

Брановите од моите гревови ненадејно ме потопија, Спасителу, како некогаш Црвеното Море Египќаните.

[2Мојс. 14,26-28; 15,4-5: Тојаш му рече Господ на Мојсеја: “Пружи ја раката над морето, и нека се собере водата врз Египќаниите, и да ти покрие колиите нивни и коњанициите нивни.” И Мојсеј ја исфрли раката своја врз морето, и пред зори пак се поврати со својата сила, а Египќаниите ирринаа да беаат кон морето; и Господ ги фрли Египќаниите среди море. А која се поврати водата, ги појойи колиите и коњанициите со сеја војска Фараонова, се што беше ирринало кон нив, и не остана ниеден од нив; Колиите Фараонови и војската нејова ги фрли в море; избраниите војводи нејови се удавија во Црвено Море. Бездниите ги покрија; итне појонаа во длабочините како камен.]

Си направила неразумен избор, душо моја, како некогаш Израил: наместо божествената мана, безумно го избра сластољубивото прејадување со страстите.

[4Мојс. 21,5: И возројаша луѓето иројив Боја и иројив Мојсеја: “Зошто ни изведе од Египќа, па да умреме во пустината: тука нема ни леб, ни вода, а во душата ни омрзнаша лоша храна?”]

Душо, си ги претпочитала кладенците на хананејските мисли, одошто изворот од каменот, од кого, како од чаша, се излева река на премудроста и на богопознанието.

[1Мојс. 21,25; 2Мојс. 17,6: Тојаш Авраам го прекори Авимелеха за извориите водни што ги зедеа слушните Авимелехови; А Јас ќе штојам онаму кај карјата на Хорив пред доаѓањето твое; а ти штојаш удри во карјата, и од неа ќе потече вода и народот ќе пие." И најрави Мојсеј така пред синовиите Израилеви.]

Свинско месо и казани, и египетска храна си претпочитала, душо моја, повеќе одошто небесната (храна), како некогаш неразумните луѓе во пустината.

[2Мојс. 16,3: И им рекоа синовиите Израилеви: "О, да бевме умреле од раката Господова во земјата Египетска, која седевме покрај копитите со месо и јадевме леб до насит! Не изведовме овде во оваа пустина, за да го умреш целово ова множество со ѝлад."]

Кога Твојот слуга Мојсеј со жезолот го удри каменот, ги прасликуваше Твоите живоносни ребра, Спасителу, од кои сите ние црпеме вода на животот.

Испитај, душо, и разгледај, како Исус Навин земјата ветена, каква е, и всели се во неа, пазејќи ги законите.

Слава: троичен: Троица сум проста, нераздела, а по лица разделна; и Единица сум, по природа соединета, вели Отецот и Синот и Светиот Дух.

Бојородичен: Утробата твоја Бога ни Го роди, според наш образ: Него, како Создател на сите, моли Го, Богородице, по твоите молитви да се оправдаме.

Кондак: Душо моја, душо моја, стани, зошто спиеш, крајот се приближува, ќе се збуниш. Затоа разбуди се, за да те поштеди Христос Бог, Кој е насекаде и се исполнува.

ПЕСНА 7

Ирмос: Згрешивме, против законите живеевме, неправедни бевме пред Тебе. Ниту запазивме, ниту извршивме како што си ни заповедал. Но не отфрлај не до крај, Боже на татковците.

Кога Ковчегот (на заветот) беше носен на кола, некој си Зан се допре до него, кога воловите скршнаа; но поради тоа го искуси гневот Божји. Немој да ја подражаваш смелоста негова, душо, туку чесно почитувај ги божествените нешта.

[2Цар. 6,6-7: И кога дојдоа до Нахаровиото јумно, Оза ѝосејна со раката кон Божјиот ковчеј за да ѝо ѝридржи, и се фати за нејо, бидејќи воловиот ѝо беа наведнале. Но Госјод се разјневи на Оза, и за дрскоста Бој ѝо ѝрази на истиот месјо, и ѝој умре ѝаму ѝри Божјиот ковчеј.]

Си слушала за Авесалом и за неговиот бунт против природата; знаеш за неговите скверни дела, со кои ја оскверни постелата на татка си Давида! Но ти, душо, сепак си ги подражавала неговите страсни и сластољубиви желби.

[2Цар. 15,1-37; 16,21: Појдоа Авесалом си набави коли и коњи и ѝедесет брзоодци. Авесалом стјануваше изујрина рано, се зайираше крај ѝајот ѝри ѝорјиот и, кога некој имаше ѝојлака и одеше ѝри царот на суд, ѝој ѝо ѝовикуваше и ѝо ѝрашуваше: „Од кој ѝрад си?“ И кога оној одговараше: »од ѝоа и ѝоа Израилево ѝлеме е ѝвојот слуја«, ѝојаш Авесалом му велеше: „Ејте, ѝвоејо дело е добро и ѝраведно, но ѝри царот нема кој да ѝе ислуша.“ И Авесалом ушје велеше: „О, да беа ме ѝостјавиле мене за судија во оваа земја! При мене би доаѓал секој, кој има расјравија и ѝојлака, и јас би судел ѝо ѝрва.“ И кога некој ќе се доближеше да му се ѝоклони, ѝој ја ѝројеташе раката и ѝо ѝрејрнуваше и ѝо бакнуваше. Така ѝостјавуваше Авесалом со секој Израилец, кој доаѓаше ѝри царот да се суди, и навлејуваше Авесалом во срцајта на Израилциот. Ојкако изминаа четиресет јодини од царувањето на Давида, Авесалом му рече на царот: „Да одам и да ѝо исјолнам мојот завет, шјо му ѝо бав дал на Госјода во Хеврон. Зашио јас, ѝвојот слуја, кога живеам во Гесур, во Сирија, вејив: ако Госјод ме враји во Ерусалим, дека ќе му ѝринесам жрјива на Госјода.“ А царот му рече: „Оди со мир.“ И ѝој стјана и ојиде во Хеврон. А Авесалом расјраји разузнавачи меју сјте Израилеви колена, велјки: „Коа ќе чујте звук од ѝрубa, велјте: »Авесалом стјана цар во Хеврон.«“ Од Ерусалим ојидоа со Авесалома двесте души, шјо ѝи беше ѝоканил, и ѝие ојидоа ѝростјодушно, баз да знајт, каква е работјата. Во времето ѝринесување жрјиви, Авесалом исјраји, ѝа ѝо ѝовика ѝлонецот Ахијофела, Давидов советник, од нејовиот ѝрад Гилон. И ѝочна буна ѝолема, и народот се собираше и се умножуваше околу Авесалома. И дојде разузнавач ѝри Давида и рече: „Срцејо на Израилциот се сврји кон Авесалома.“ Тојаш им рече Давид на сјте свои слуји, шјо беа ѝри нејо во Ерусалим: „Стјанувајте да бејаме, зашио за нас нема сјас од Авесалома; брзајте да излеземе, да не не зајече и не фати, да не ни навлече зло и да ѝо исјреби ѝрадој со меч.“ Царскиот слуји му рекоа на царот: „Во сѐ шјо му е ујодно на ѝсјодарот наш, царот, ние сме ѝвои слуји.“ Па излезе царот и ѝо нејо сјот дом нејов ѝешки. Царот осјави десет свои наложници да ја чувајт кукајта. И излезе царот и сјот народ ѝешки, и се задржаа на едно ѝодалечно месјо. И сјте слуји нејови врвеа од двесте стјрани нејови, и сјте Хелетјец, сјте Фелетјец и сјте Гејтјец – до шестјотини души шјо беа дошле заедно со нејо од Гејт, одеа ѝред царот. И царот му рече

на Гетеецој Еџеја: „Зошто си ирѓинал и ти со нас? Враќи се и остани со оној цар, бидејќи си иѓуѓ и си избеѓал од својата земја. Ти си дошол вчера, а денес ќе ти џерам да одиш со нас ли? Јас одам, каде што можам; враќи се и враќи ти со себе и браќата твои; Господ нека ти укаже милост и џрава!“ А Еџеј му одговори на царот и рече: „Жив ми Господ, и да живее мојот џосџодар, царот; каде и да биде мојот џосџодар, царот, жив или мртв, џа му ќе биде и твојот слуѓа.“ Тогаш Давид му рече на Еџеја: „Дојди, џак, и оди со мене.“ И Трина Гетеецој Еџеј и сите луѓе негови и сите деца што беа со него. И целата земја џлачеше на висок џлас. И сити народ минуваше, и царот џо мина џоѓоѓоѓ Кедрон; и ирѓина сити народ и царот џо џаѓоѓоѓ кон џустџињата. Еџе, и свештеникот Садоќ и заедно со него сите левиџи џо носеа ковчеѓот на Божјот завет од Веџара, и џо џосџавија Божјот ковчеѓ; Авиѓаѓар џак сџоеше на височината, додека сити народ излезе од џраѓоѓ. И царот му рече на Садоќа: „Враќи џо Божјот ковчеѓ во џраѓоѓ и нека сџоѓи на месџоѓоѓ свое. Ако најдам милост џред очите на Господа, Он ќе ме враќи и ќе ми даде да Го видам Него и Неговото живеалиште. Ако, џак, Он каже: »Немам кон тебе блаѓонаклоност, џоѓаш еџе ме; нека врши со мене, како што ќе Му биде уѓоѓно.“ И му кажа уште царот на свештеникот Садоќ: „Гледаш ли, – враќи се во џраѓоѓ со мир заедно со сина си Ахимаѕа и со Авиѓаѓаровиот син Јонаѓана, дваѓаѓа твои синови; џледаџе ли, јас ќе се џоѓаѓавам џо рамнината во џустџињата, додека ми сџиѓне извесџување од вас. Садоќ и Авиѓаѓар џо враќија Божјот ковчеѓ во Ерусалим и останаа џа му. А Давид ирѓина кон Елеонската џланина, врвеше и џлачеше; џлаваџа му беше џокриена, и џоѓ одеше бос; и сите луѓе, што беа со него, ја џокрија секој својата џлава, одеа и џлачеа. Му јавија на Давида и рекоа: „И Ахџоѓел е меѓу заѓворнициџе со Авесалома.“ И рече Давид: „Госџоѓи, Боже мој, оневозможи џо советџоѓ на Ахџоѓела.“ Коѓа Давид се искачи на врвот од џораѓа, каде што саќаше да Му се џоклони на Господа, еџе во џресреџ му доаѓа Хусџ, Давидов џрв џриѓаѓел: облекаџа му беше раскинаџа, и на џлаваџа имаше џрав. И Давид му рече: „Ако дојдеш со мене, ќе ми бидеш џовар: но, ако се враќиш во џраѓоѓ и му кажеш на Авесалома: „Царе, браќата твои минаа, и царот џаѓоѓоѓ ти мина, и сеѓа јас сум твој слуѓа; остави ме жив, досеѓа бев слуѓа на џаѓоѓоѓ ти, а сеѓа сум твој слуѓа“, ти ќе оневозможиш за мене советџоѓ на Ахџоѓела. Еџе, џа му со тебе ќе бидат свештенициџе Садоќ и Авиѓаѓар, и секој збор, што ќе џо чуеш од домоѓ на царот, соџиџувај им џо на свештенициџе, на Садоќа и на Авиѓаѓара. Заедно со нив џа му се и дваѓаѓа нивни синови: Ахимаѕ, син Садоќов, и Јонаѓан, син Авиѓаѓаров; џо нив исџраќаѓе ми ја секоја весџ, што ќе ја чуеш.“ Така, Хусџ, Давидовиот џриѓаѓел, оѓиде во џраѓоѓ, а во џоа време Авесалом влеѓуваше во Ерусалим.]

Твоето слободно достоинство, на телото свое си му го покорила и, кога најде друг непријател – Ахитоѓел, душо, неговиот совет си го послушала. Но овие Самиот Христос ги уништи, за да бидеш ти сигурно спасена.

[2Цар. 16,20-21: И Авесалом му рече на Ахџоѓела: „Даѓе совет, што да џравиме.“ Ахџоѓел му одговори на Авесалома: „Влези џри налоѓнициџе на џаѓоѓоѓ ти, што џоѓ ти остави да џо чуваат домоѓ неѓов; и ќе чуѓат сите Израџци, дека си сџанал намразен за џаѓоѓоѓоѓ, и ќе им се зацврѕаџ рацеџе на сите, што се со тебе.“]

Чудесниот и со благодатта на Премудроста исполнет Соломон, кога еднаш пред Бога зло направил, од Него отстапил. А ти, душо, со твојот проклет живот, нему си се уподобила.

[ЗЦар. 3,12; 11,4-6: Јас ќе најравам сѝоред збороӣ твој: еве, тӣ давам мудро и разумно срце, ӣака ш̄то̄ љодобен на тебе немало̄ љред тебе, ӣ то̄ тебе нема да се издӣне сличен на тебе; Ко̄а Соломон ос̄аре, не̄овӣе жени то̄ љриклонија срцеӣо не̄ово кон дрӯи бо̄ови, и срцеӣо не̄ово не беше најолно љредадено на не̄овӣо̄ Гос̄од Бо̄, како срцеӣо на тӣа̄ика му Давида. И Соломон љочна да ѝ служи на Асӣраӣа сидонска̄а бо̄инка, и на Милхом, амонӣскӣ љад. И Соломон то̄ вршеше она, ш̄то̄ беше неӯодно љред очиӣе на Гос̄ода, и не то̄ следеше најолно Гос̄ода како тӣа̄ико му Давид.]

Љубителот на премудроста (Соломон), привлечен од сладоста на своите страсти, се оскверни и, за жал, стана љубител на блудни жени и од Бога се отуѓи. А ти, душо, него со умот си го подражавала, со желби сладострасни.

[ЗЦар. 11,6-8: То̄а̄и Соломон из̄ради мно̄убожечко све̄тилиш̄е на Хамос, моавскӣ љад, на љора̄а, ш̄то̄ е љред Ерусалим, и на Молох, амонӣскӣ љад. Така најрави то̄ј за сиӣе свои жени љуѓинки, кои кадеа и љринесуваа жр̄џви на своӣе бо̄ови.]

Ровоама си го подражавала, душо, кој татковиот совет не го послуша, како и поранешниот отпадник, лошиот слуга Јеровоам. Но од подражавањето бегај и кон Бога повикај: Згрешив, помилувај ме.

[ЗЦар. 12,13-14, 20: И царо̄ӣ љрубо му одговори на народо̄ӣ и не то̄ љослуша совето̄ӣ, ш̄то̄ му то̄ беа дале с̄арцӣӣе. И љовореше сѝоред совето̄ӣ на младиӣе и рече: „Тайко ми ви наложил тежок љовар, јас, љак, ќе то̄ зѝолемам вашӣо̄ӣ љовар; тӣа̄ико ми ве казнуваше со камшици, јас, љак, ќе ве казнувам со скор̄ӣӣӣ.“ Ко̄а сиӣе Израилци слушнаа, дека Јеровоам се вратӣл од Еѝӣеӣ, ис̄раӣӣја и то̄ љовикаа во собраниеӣо̄ и то̄ зацарија над сиӣе Израилци. Со Давидовӣо̄ӣ дом не ос̄ана никој, освен љлемейо̄ Јудино и Венијаминово.]

Слава: љроичен: Троице проста, неразделна, едносушна и естество едно: Светлини и Светлина; и Тројца Свети, и Едно Свето – се пее Бог Троица. Но, душо, запеј и прослави Го Животот и Животите, и Бога на сите.

Бо̄ородичен: Ти пееме, те благословуваме, ти се поклонуваме, Богородице, зашто си Го родила единствениот Христос Бог, Кој е неразделен од Троица, и самата си ни ги отворила небесата, нам кои сме на земјата.

ПЕСНА 8

Ирмос: Оној што небеските војски Го слават, и од кого треперат херувимите и серафимите, се што дише и секоја твар, пејте Му, благословувајте Го и превозносите Го во сите векови.

Следејќи го примерот на Озиј, душо, си ја заработила и неговата двојна лепра: бидејќи неумесно мислиш и противзаконски дела правиш; затоа остави се што имаш и започни да се каеш.

[4Цар. 15,5; 2Парал. 26,19: Госџод ѓо ѓоразѓ цароѓ, и ѓој беше болен од леѓра до деноѓ на смрѓѓта своја и живееше во ѓосебен дом. А царевиоѓ син Јоѓам беше уѓравник над двороѓ и му судеше на народоѓ во земјаѓта; Се налуѓѓ Озија, – а во ракаѓта неѓова имаше кадилница за кадење, и коѓа се налуѓѓ на свешѓенициѓте, се ѓојави леѓра на челоѓто неѓово, ѓред лицеѓто на свешѓенициѓте во домоѓ Госѓодов, ѓри кадилниоѓ жрѓвеник.]

Си слушала за Ниневјаните кои се каат пред Бога, во вреќи и пепел, душо, но нивниот пример не си го следела, туку си се покажала полоша од сите, коишто и пред законот, и по законот згрешиле.

[Јона 3,5: И ѓоверуваа ниневѓѓѓте во Боѓа, ѓроѓласѓја ѓосѓ и се облекоа во вреќи, мало и ѓолемо.]

Си слушала за (пророкот) Јеремиј, душо, кој во јама од кал градот Сион го оплакуваше и солзи бараше: неговиот живот плачовен подражавај го и ќе бидеш спасена.

[Јер. 38,6: Тоѓаш ѓо фашѓѓја Јеремија и ѓо фрлија во јамаѓта на Мелхија, синоѓ царев, кој беше во сѓѓражарницаѓта, и ѓо ѓушѓѓѓја Јеремија со јаже; во јамаѓта немаше вода, ѓѓуку само ѓѓѓња, и Јеремија ѓадна во ѓѓѓњаѓта.]

Кога го предвиде обраќањето на Ниневјаните, Јона во Тарс побегна, оти како пророк го разбра Божјото милосрдие: затоа се трудеше пророштвото да не се покаже лажно.

[Јона 1,3: А Јона сѓѓана за да избеѓа во Тарсѓс од лицеѓто Госѓодово; слезе во Јоѓа, каде шѓѓо најде кораб шѓѓо ѓлови за Тарсѓс, ѓа оѓќако ја ѓлаѓѓ возаринаѓта, влезе во неѓо за да избеѓа со неѓо во Тарсѓс од лицеѓто Госѓодово.]

Си слушала, душо, за Даниил кој во јамата им ги затвори муцките на сверовите. Си дознала и за момчињата кои беа со Азариј, како со вера огнот во разгорената печка го изгаснаа.

[Дан. 14,31; 3,24: Тие го фрлија во лавовска јама, а ѝшој остїана ѝшаму шесїи дена; И одеа меѓу ѝламенои, славејќи Го Боїа и блаїословувајќи Го Госїода.]

Сите примери од Стариот Завет ти ги приведов, душо: богољубивите дела на праведниците подражавај ги, а примерите на лошите одбегнувај ги.

Слава: ѝроичен: Беспочетен Оче, Сину беспочетен, Утешителу Благи, Духу вистински: на Словото Божјо Родителу, на беспочетниот Отец – Слово, Духу Кој живееш и твориш – Троице-Единице, помилуј нè.

Боїородичен: Како од тенко црвено платно, Пречиста – умна багранице Емануилова, во твојата утроба Неговата плот беше исткаена. Затоа навистина те почитуваме како Богородица.

ПЕСНА 9

Ирмос: Од бессеменото зачнување, раѓање неискажливо; од безмажна мајка, нетлен плод; оти Божјото раѓање ја обновува природата; затоа сите народи, како Богоневесна Мајка, православно те величаме.

Христос искушуван беше, а ѓаволот Го искушуваше, барајќи од Него камењата лебови да ги направи; на (висока) планина Го одведе, за миг сите царства да ги види. Душо, од стапицава исплаши се, отрezni се, и во секој час на Бога моли Му се.

[Мѝ. 4,1-9; Мк. 1,12-13; Лк. 4,1-12: Тоїаш Духои Го одведе Исуса во ѝусїинаїа за да биде искушуван од ѓаволои. И како ѝосїешеш чейїриесей дни и чейїриесей ноќи, најїосле оїладне. А коїа се ѝриближи до Неїо, искушувачои Му рече: „Ако си Син Божји, кажи овие камења да сїанай лебови.“ А Он му одїовори и рече: „Наїшшано е – »Не само од леб ќе живее човекои, а од секој збор шїо излеїува од усїаїа на Боїа.«“ Тоїаш ѓаволои Го одведе во Свеїшоиї ірад и Го ѝосїави на храмовайїа сїреа, и Му рече: „Ако си син Божји, скокни долу, зашїо во Писмоїо сїои: »На анїелиїе Свои ќе зайоведа за Тебе да Те зайазай и на раце ќе Те земай за да не Си ја соїнеш некако ноїаїа од камен.«“ А Исус му рече: „Наїшшано е истїо ѝака -»Не искушувај Го Госїода, Твојои Бої.«“ Го одведе ѓаволои ѝоїоа на мноїу висока

йланина, и Му ѝи йокажа сийе царсийва на светийой и нивнайа слава, и Му рече: „Сейо ова ке Ти ѝо дадам, ако йаднеш и ми се йоклониш.“; Веднаш йойшоа Духой Го изведе во йусийина. И беше йаму, во йусийинайа, чейириесей дни искушуван од сайанайа; беше со сверови и анїелийе Му служеја;]

Грлицата пустинољубива, гласот на оној што вика, Христовиот светилник, кој проповеда покајание: Ирод незаконски со Иродијада живее. Гледај, душо, да не се заплеткаш во противзаконски замки, но покајанието прегрни го.

[Песна 2,12; Ис. 40,3; Мй. 3,8; Мй. 14,3; Мк. 6,17; Лк. 3,19-20: Гласой на йуїуїкайа се слуша во земјайа наша; Гласой на оној шийо вика во йусийинайа йовори: „Приїоївейе Му йай на Госїода, йрави найравейе ѝи во йусийинайа йайекийе за нашиой Бої“; Найравейе йлод досїоен за каење; Зашиїо Ирод, коїа ѝо фийи Јована, ѝо врза и ѝо фрли во зайвор заради Иродијада, женайа на брайа му Филийа]

Во пустината се всели Претечата на благодатта, и кога слушнаа, од цела Јудеја и Самарија трчаа кај него и гревовите свои ги исповедаа, и се крштаваа. Душо, ти нив не си ги подражавала!

[Мй. 3,1-6; Мк. 1,3-6: Во йие дни дојде Јован Крсїийел и йроїоведаше во йусийинайа Јудејска, и йовореше: „Покајйе се, зашиїо се йрближи царсийвойо небесно!“ Ойи овој е, нависийина оној за коїо рекол йророкой Исаїја: Гласой на оној, шийо вика во йусийинайа, вели: »Приїоївейе ѝо йайоїй на Госїода и исїравейе ѝи йайекийе Неїови!“

А сам Јован имаше облека од камилски влакна и йојас од кожа околу слабинийе, а хранайа му се сосїоеше од скакулци и див мед. Тоїаш од Ерусалим и цела Јудеја и од целиой крај Јордански доагаа йри неїо и се кршїаваа од неїо во рекайа Јордан, исїоведувајќи ѝи своийе йревови.]

Бракот е чесен, постелата е неосквернета, зашто Христос и двата порано ги благослови, кога во тело јадеше, и на свадбата во Кана водата во вино ја претвори, и првото чудо го направи, за да се измениш ти, о душо.

[Евр. 13,4; Јн. 2,1-11: Бракоїй на сийе йреба да е чесен, и брачноїо леїло – чисїо; а блудницийе и йрељубницийе ке ѝи суди Бої; На йрейиоїй ден имаше свадба во Кана Галилејска, и мајкайа на Исуса беше йаму. Поканей беше исїо йака на свадбайа и Исус, и ученицийе Неїови. А коїа йриврши виноїо, Му рече мајка Му на Исуса: „Немаай вино.“ Исус ѝ рече: „Шийо бараш од Мене, жено? Ушйе не дошол Мојоїй час.“ Но мајка Му Неїова им рече на слуїийе: „Сє шийо ке ви рече, найравейе!“ А йаму имаше шест камени садови за вода, йосїавени за миење, сїоред јудејскиоїй обичај, шийо собираа ѝо две до йри мери. А Исус им рече: „Найолнейе ѝи садовийе со вода!“ И йие ѝи найолнија доїоре. Па им кажа:

„Нацрпйейте сега и однесейте му на сѣаросвайѣоѣ!” И му однесоа. И коѣа вкуси сѣаросвайѣоѣ од виноѣо, шѣо беше сѣанало од вода – а ѣој не знаеше од каде е, но слуѣише, шѣо ја беа донеле водаѣа, знаеја, и ѣо ѣовика младоженецоѣѣ, и му рече: „Секој човек најнаѣред ѣо изнесува доброѣо вино, а, коѣа ќе се ѣоднаѣѣјат ѣосѣише, ѣоѣаш ѣолошоѣо; но ѣи си ѣо зачувал доброѣо вино за сега.” Така најрави Исус ѣочейок на Своише чудеса во Кана Галилејска и ја ѣокажа славаѣа Своја; и ученицише Неѣови ѣоверуваа во Неѣо.]

Христос го крена раслабениот, кој својот одар го зеде; го воскресна умрениот син на вдовицата и слугата на капетанот и, кога и се јави на Самарјанката, те научи, душо, на Бога да Му се поклонуваш со дух и вистина.

[Мѣ. 9,6; 8,13; Лк. 7,14; Јн. 4,7-24: И му рече Исус на сѣоѣникоѣѣ: „Оди си и, како шѣо си ѣоверувал, нека ѣи биде!” И слуѣаѣа неѣов во истиноѣѣ час оздраве; И коѣа се ѣриближи, се доѣре до носилоѣо; носачише засѣанаа, а Он рече: „Момче, ѣебе ѣи велам, сѣани!”; „Боѣ е Дух и оние, шѣо Му се клањааѣѣ, ѣѣреба да се ѣоклонувааѣѣ со дух и со висѣина.”]

Со допир до крајот од Неговата облека Господ ја излекува жената крвоточива, лепрозните ги очисти, слепите и куците ги исправи, откако ги просветли; а глувите и немите, и жената згрчена, со збор ги исцели, та и ти да се спасиш, бедна душо.

[Мѣ. 9,20; 11,5; Лк. 13,11-13: И еше, една жена, која беше сѣрадала дванаесет ѣодини од крвоѣечение, се ѣриближи одзади и се доѣре до крајоѣѣ на облекаѣа Неѣова; слейи ѣроѣледувааѣѣ и сакаѣи ѣроодувааѣѣ; лейрозни се очисѣувааѣѣ и ѣлуви ѣрослушувааѣѣ, мрѣви воскреснувааѣѣ и на беднише им се ѣроѣоведа Еванѣелиешо; И еше, дојде една жена која беше оѣседнаѣа од дух на немоќѣа осумнаесет ѣодини; ѣѣа беше зѣрбавена и никако не можеше да се исѣрави; шѣом ја виде Исус, ја ѣовика и ѣ рече: „Жено, се ослободуваѣ од болесѣа своја.” И ѣи сѣави рацеѣе Свои врз неа; и ѣѣа веднаѣ сѣана и Го славеше Боѣа.]

Слава: ѣроичен: Отецот да Го прославиме, Синот да Го превознесеме, на Божествениот Дух верно да Му се поклониме, на Троица неразделна, Единица по суштина, како на Светлина и Светлини, Живот и Животи, Кој живот твори и сите краишта ги просветлува.

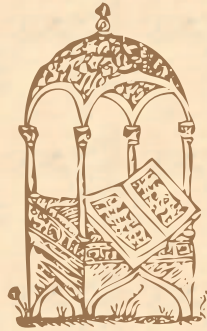
Боѣородичен: Градот твој пази го, Богородице Пречиста, зашто со твоја помош тој верно царува, во тебе се утврдува, и со тебе победува секое искушение, и воини запленува и напредува во послушание.

Приѣев: Преподобен оче Андрее, моли Го Бога за нас.

На св. Андреј: Андрее чесен, и оче најблажен, пастиру Критски, не престанувај да се молиш за оние што ти пеат: да се избавиме сите од гнев и неволи, и гибел, и безмерни прегрешенија, ние кои твојот спомен верно го почитуваме.

Потоа и двата хора (певници) го пеат ирмосот: Од бессеменото зачнување, раѓање неискжливо; од безмажна мајка, нетлен плод; оти Божјото раѓање ја обновува природата; затоа сите народи, како Богоневесна Мајка, православно те величаме.

Среда од првата недела од Постот

ПЕСНА 1

Ирмос: Помошник и покровител ми стана во спасението. Он е мојот Бог и ќе Го прославам – Бог на мојот татко, и Него ќе Го возвисам, оти славно се прослави.

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Од младоста, Христе, заповедите Твои ги прекршив, сиот мој живот во страсти, небрежно и во мрзливост го минав. Затоа Ти повикувам, Спасителу: Барем на крајот, спаси ме.

Исфрлен пред Твоите врати, Спасителу, барем на старост не фрлај ме во адот, но пред крајот, како Човекољубец, дај ми прошка на гревовите.

Откако во блуд го потрошив богатството мое, Спасителу, лишен од плодовите на благочестието, и гладен, викам: Оче на добрините, побрзај и помилуј ме.

Паднат сум меѓу разбојници, и сега целиот сум претепан од помислите мои и лежам во рани. Но самиот Ти, Христе Спасителу, дојди и исцели ме.

Еден свештеник ме виде и ме одмина; еден левит ја виде мојата болка и ја презре мојата голотија. Но Ти, Исусе, излекувај ги раните мои и помилуј ме.

[Лк. 10,30-31: Во тоа време слеуваше по тој начин еден свештеник, и која ти виде, си замина.]

Преподобна мајко Марие, моли Го Бога за нас.

На ѿрејодобнаѿа: Ти дај ми ја светлозарната благодат на божествената промисла, за да го избегнам мракот на страстите и од срце да ги пеам, Марие, красните дела од твоето житие.

Слава: ѿроичен: Надсуштествена Троице, почитувана во Единица, тешкото бреме гревовно земи го од мене и, како Милосрдна, дај ми солзи на покајание.

Боѿородичен: Богородице, на оние што ти пеат, надеж и застапнице! Тешкото бреме гревовно земи го од мене и, како чиста Владичица, мене кој се каам, прими ме.

ПЕСНА 2

Ирмос: Чуј ме, небо, и ќе прозборам и Христа ќе Го воспеам, Кој во тело дојде од Дева.

Како Давид, блудно паднав и се осквернив. Но и мене, Спасителу, со солзи измиј ме.

[2Цар. 11,4: Давид исѿраѿи слуѿи да ја земаѿи; и ѿаа дојде ѿри неѿо, и ѿој сѿиеше со неа. А коѿа ѿаа се исчисѿи од својаѿа нечисѿоѿиѿа, се враѿи во домоѿи свој.]

Немам ни солзи ни покајание, ниту смирение. Но самиот Ти, Спасителу, како Бог, нив дарувај ми ги.

Ја загубив првосоздадената моја доброта и благолепие, а сега гол лежам и се срамам.

Твојата врата не затворај ми ја тогаш, Господи, Господи, но отвори ми ја мене, кој се каам пред Тебе.

[Мѿ. 7,21-23; 25,11: Не секој шѿо Ми вели: »Госѿоди, Госѿоди«, ќе влезе во царсѿовоѿо небесно, а оној шѿо ја исѿолнува волјаѿа на Мојоѿи Оѿеѿ небесен. Мнозина ќе ми речайѿ во оној ден: »Госѿоди, Госѿоди, не во Твое ли име ѿророкувавме? И зар во Твое име бесови не изѿонувавме? И не во Твое ли име мноѿу чуда ѿравевме? И ѿѿоѿаш Јас ќе им кажам: »Никоѿаш не сум ве ѿознавал; беѿајѿше од Мене вие шѿо ѿравѿиѿе незаконски дела!«; Поѿѿоа дојдоа и друѿѿиѿе девојки и викаа: »Госѿодаре, ѿсѿодаре, оѿвори ни!«]

Чуј ги воздишките на душата моја, и капките од моите очи прими ги, Спасителу, и спаси ме.

Човекољупче, Кој сакаш да се спасат сите, Ти повикај ме и, како добар, мене кој се каам, прими ме.

[1Тим. 2,4: Кој сака сийе луѓе да се сјасат и да ја познаат висината.]

Бојородичен: Пречиста Богородице Дево, единствена сепеана, моли се прилежно да се спасиме.

Втор ирмос: Погледнете и видете дека Јас сум Бог, Кој некогаш во пустината на моите луѓе мана им пуштив и вода од каменот им источив, со единствената десница и со силата Моја.

[2Мојс. 16,14; 17,6: И, ејте, која се крена росата, а вода – во усотињата лежи нешто сивно, како коријандер, зрнесто, бело како слана во земјата; А Јас ќе сјојам онаму кај карпата на Хорив пред доаѓањето твое; а ти водаш удри во карпата, и од неа ќе потече вода и народот ќе пие.]

Слушај Го, душо моја, Господа, Кој вика: Погледнете и видете дека Јас сум Бог, и оддалечи се од поранешниот грев и плаши се од Него како од непоткуплив Бог и Судија.

Кому си се уподобила, многугрешна душо? Само на првиот (убиец) Каин и на оној Ламех! Ти, која го каменуваше своето тело со лоши дела и го уби својот ум со желби безумни.

[1Мојс. 4,1-26: И му рече Каин на својот брат Авела: „Да појдеме во поле!“ А која беа во полето, Каин скокна на Авела, братот свој, и го уби; И им рече Ламех на жениите свои, Ада и Села: „Чујте го гласот мој, жени Ламехови; послушајте ги зборовите мои: ќе убијам човек, кој ќе ме рани, и младич, ако ме удри.“]

Душо моја, ти ги надмина сите оние пред законот: на Сита не си се уподобила, ни Еноса не си го подражавала, ниту како Енох си се променила, ниту како Ноја, туку самата од праведниот живот си се лишила.

[1Мојс. 5,1-32: Адам живееше двесте и триесет години, која му се роди син според подобие своје и според образот свој, и му даде име Сий; (...); Сий, пак, живееше двесте и пет години и му се роди Енос; (...); И Енох, живејќи според волјата Божја, исчезна, бидејќи Бој го зеде;

(...); Ламех, ѝак, оѝкако ѝоживе сѝо осумдесетѝ и две ѝодини, доби син. И ѝо нарече Ное, велејќи: овој ќе не уѝеши во работѝиѝе наши и во ѝрудоѝи на рацеѝе наши на земјатѝа, иѝио Госѝод Боѝ ја ѝроколна.]

Ти самата си ги отворила окната на гневот на Твојот Бог, душо моја, и си го потопила целото тело, како земјата (од потопот), и делата и животот, и надвор од спасоносниот ковчег си останала.

[1Мојс. 7,1-24: Коѝа имаше Ное шесѝоѝѝини ѝодини, во вѝорѝоѝи месец во ѝаа ѝодина, дваесетѝ и седмѝоѝи ден од ѝој месец, во ѝој ден бликнаа сѝѝе извори на ѝолемаѝа бездна и се оѝтворија окнатѝа небески; и се лиеше дожд на земјатѝа четѝириесетѝ дена и четѝириесетѝ ноќи.]

На преподобната: Со сета ревност и ѝубов си Му пришла на Христа, откако од поранешниот пат на гревот се одврати, во пустини непроодни хранејќи се, и Неговите божествени заповеди во чистота извршувајќи ги.

Слава: ѝроичен: Беспочетна, несоздадена Троице, неразделна Единице, мене кој се каам прими ме и кој згрешив спаси ме, Твое сум создание, не презирај ме, но од огнената осуда поштеди ме и избави ме.

Боѝородичен: Пречиста Владичице, Богородице, надеж на оние што ти приоѓаат и пристаниште на оние што се во бура, Твојот милостив Син и Создател умило-стиви Го и за мене, со твоите молитви.

ПЕСНА 3

Ирмос: Господи, утврди го моето расколебано срце врз каменот од Твоите заповеди, зашто си единствен свет и Господ.

Благословот Симов не си го наследила, душо бедна, ниту пространиот имот што Јафет го доби во земјата на проштавањето.

Излези од земјата Харан, остави го гревот, душо моја, и оди во земјата од која тече вечноживо нетление, што Авраам го наследил.

[1Мојс. 12,1-7: И му рече Госјод на Аврама: „Излези од земјата своја, и од родој свој, и од домој на татка си, иајди во земјата, што ќе ти ја покажам Јас! А од тебе ќе направам јолем народ, и ќе ти блајословам, и името твоје ќе јој прославам и ти ќе бидеш блајословен. Ќе ти блајословам оние, што тебе ќе ти блајословуваат, и ќе ти јроколнам оние, што тебе ќе ти јроколнуваат и јреку тебе ќе бидат блајословени сите родови на земјата.“ Тојаш јрина Аврам, како што му кажа Госјод, а со нејојде и Лој. А Аврам имаше седумдесет и пет јодини која излесе од Харан. И ти зеде Аврам Сара, жената своја, и Лоја, братанецот свој, со целиот имот што јо беа сјечалиле, и луѓето што ти беа јридобиле во Харан, иајзејоа за да ојидат во земјата Хананска. И Аврам ја измина таа земја во должина дури до Сихем и до високиот јаб Мамре; а тојаш во таа замја живееја Хананејци. И му се јави Госјод на Аврама и му рече: „Оваа земја ќе му ја дадам на твоето јојомство.“ И најрави јаму Аврам жрјвеник на Госјода, Кој му се јави.]

Си слушнала за Авраам, душо моја, кој во она време ја остави земјата на татковците и стана туѓинец; неговата добра волја подражавај ја.

Откако патријархот Авраам ги угости ангелите кај јабот Мамвриски, на старост од Бога ветеното го наследи.

[1Мојс. 18,1: Појоа му се јави Госјод кај јабот Мамре која седеше јред врајата од шаторот свој, на јладнина.]

Бедна душо моја, откако ќе ја разбереш новата жртва на Исаак, тајно принесена на Господа, неговата одлука подражавај ја.

[1Мојс. 22,2: Бој јродолжи: „Земјо сега саканиот син твој Исака, иајди во земјата Морија, и јринеси јо јаму како жрјва сјаленица на една јоричка што ќе ти ја покажам!“]

Си слушнала, душо моја, за Исмаил кој беше истеран како дете на слугинка; затоа биди будна и пази и ти да не пострадаш како него, предавајќи им се на страстите.

[1Мојс. 21,10-11: иај му рече на Аврама: „Исјерај ја оваа робинка со синој нејзин, зашто синој на оваа робинка не бива да сјане наследник со мојот син Исака!“ А тоа на Аврама му беше мнојо јешко, јоради синој нејов Исмаила.]

Преподобна мајко Марие, моли Го Бога за нас.

Обземен сум од бура и од гревовни бранови, но ти самата, мајко, сега спаси ме и кон пристаништето на божественото покајание одведи ме.

На Марија: Твојата понизна молитва, Преподобна, принеси ја сега кон милостивата Богородица, по твоите молитви, да ми ги отвори вратите божествени.

Слава: ѿроичен: Троице проста, несоздадена, беспочетно естетство, пеана во три Ипостаси, спаси не нас, кои на Твојата моќ и се поклонуваме.

Бојородичен: Безвремениот Син на Отецот, во времето без маж си Го родила, Богородице: необично чудо! Доејќи остануваш Дева.

ПЕСНА 4

Ирмос: Пророкот го слушна доаѓањето Твое, Господи, и се исплаши, дека сакаш од Дева да се родиш и на луѓето да им се покажеш, и говореше: го слушнав гласот Твој и се исплашив: слава и на силата Твоја, Господи.

Телото се оскверни, духот се извалка, сиот во рани се сторив, но како лекар, Христе, обете со покајание исцели ги: измиј ги, очисти ги, почисти од снегот, Спасителу мој, покажи ги.

Телото Твое и крв, распнуван за сите, си ги положил: телото – за да ме очистиш; крвта – за да ме измиеш; а духот си го предал, Христе, за да ме приведеш при Твојот Родител.

Спасението си го извршил среде земјата, Штедре, за да се спасиме. На крстот си се распнал доброволно, затворениот рај се отвори, горната и долната твар, сите народи Ти се поклонуваат Тебе, спасени.

[Пс. 73,12: *Но Бој е Царојѝ наш ушїе од ѝред вековиїе, Он ѝриїоїївил сїасение среде земјайїа!*]

Крвта од Твоите ребра да ми биде и купел и напиток, кој ја точи водата на проштавањето, та двојно да се очистам – помазувајќи се и пиејќи, зашто Твоите животочни зборови, Слове, се и помазание и напивка.

[Јн. 19,34: *Но еден од војнициїе со којје Му ѝи ѝрободје ребраїа, и наеднаш исїеche крв и вода.*]

Црквата го наследи Путирот – ребрата Твои живоносни, Спасителу наш, од кои ни течат две реки: проштавање и богопознание, како символ на двата завета, Стариот и Новиот.

Лишен сум од брачната одаја, лишен и од свадбата, како и од вечерата. Светилката изгасна, оти снема елеј. Додека спиев, брачната одаја се заклучи, вечерата се изеде. А јас, со врзани раце и нозе, надвор сум исфрлен.

[Мтй. 25,1-13; Лк. 12,35-37; 13,24-27; 14,7-24: Тојаш царството небесно ќе зајрилеја на десет девојки, кои ти зедоа своите светилници и излегоа да го пречекаат младоженецот. Пейти од нив беа мудри, а пейти – неразумни. Неразумните, како ти зедоа светилниците свои, не понесоа со себе елеј; а мудрите, заедно со светилниците, зедоа во садовите свои и елеј; и бидејќи младоженецот се забави, сите задремаа и заспаа. А на полноќ се чу викање: »Ејте, младоженецот иде, излезете да го пречекаате!« Тојаш сите ти девојки спанаа и ти пријавија своите светилници. Неразумните, пак, им рекоа на мудрите: »Дајте ни од елејот ваш, зашто нашите светилници таснаат.« Мудрите им одговорија и рекоа: »Да не би да не ти спаше и нам, и вам: подобро отидете кај продавачите и купиете си!« А која отидоа ти да купиат, притисната младоженецот и спремени влегоа со него на свадбата, и вратите се затворија. Појгоа дојдоа и другите девојки и викаа: »Господаре, господаре, отвори ни!« А тој им одговори и рече: »Вистина, ви велам: не ве познавам!« И така, бидете будни, оти не го знаете ни денот, ни часот, која ќе дојде Синот Човечки. Нека ви биде крстој стелен и +светилата – зајалени! Тојаш и вие ќе личите на оние луѓе, што го чекаат својот господар да се врати од свадба, за да му отворат веднаш, што дојде и почука. Блазе на оние слуш, што ќе ти зајече господарот будни, која ќе си дојде! Вистина ви велам, што ќе се ојаше и ќе им рече да седнат, па ќе притисат и ќе им служи.]

Слава: троичен: Неразделно по суштина, неслеано по лица, Те богословам, троично Божество и единствено, како едноцарствено и сопрестолно, Ти пеам песна голема, во висините тројно славена.

Бојородичен: И раѓаш и девствувааш, и во двете по природа Дева останувааш. Родениот од тебе законите на природата ги обновува, зашто раѓа утроба која не раѓала. Каде што сака Бог, се победува природниот поредок, зашто прави се што сака.

ПЕСНА 5

Ирмос: Мене, кој од ноќта поранувам, просвети ме Човекољупче, и се молам: Упати ме на заповедите Твои и научи ме, Спасителу, да ја творам волјата Твоја.

Бев со тешка нарав како лутиот фараон, Владико, сличен на Јани и Јамври, со душа и тело, и со ум потопен, но Ти помогни ми.

[2Мојс. 7,11; 2Тим. 3,8: Тојаш Фараоној ти ѝовика мудрецијте ејијетски и врачевити; и тије најравија истио со својто вражање; Па, како шито му се ѝројивеа на Мојсеја Јаниј и Јамвриј, ѝака и тије ѝ се ѝројивајт на виситинаја, бидејќи се луѓе со изојачен ум, неискусни во вераја.]

Со кал умот го извалкав, бедниот јас. Измиј ме, Владико, Те молам, со бањата на моите солзи, и облеката на моето тело како снег избели ја.

Ако делата свои ги испитам, Спасителу, се гледам дека со гревови секој човек сум надминал, зашто згрешив како оној што со разумот мудрува, а не од незнаење.

Поштеди го, поштеди го, Господи, Твоето создание. Згрешив, прости ми, зашто само Ти единствен си чист по природа, и никој друг, освен Тебе, не е без нечистотија.

Иако Бог, заради мене стана човек, си покажал чудеса, кога лекуваше лепрозни, и раслабениот го крена, жената крвоточива ја излекува, Спасителу, кога Ти ја допре облеката.

[Мѝ. 9,20; Мк. 5,25-27; Лк. 8,43-44: И една жена, која сѝрадаше дванаесет ѝдини од крвојечение, и сиот свој имот ѝо беше ѝојрошила ѝо лекари, а ниеден не можел да ја излекува, ѝрисијајувајќи одзади, се дојре до крајот на Нејоваја облека и наеднаш ѝ ѝресјана крвојечениејо.]

На преподобната: Откако ја премина реката Јордан, си нашла безболен спокој, кога ги избегна телесните наслади; од нив измиј не и нас, Преподобна, со твоите молитви.

Слава: ѝроичен: Тебе, Троице, Те славиме, единствениот Бог: Свет, Свет, Свет си Оче, Сине и Духу: просто суштество, Единице секогаш славена.

И сеја: Бојородичен: Од тебе – нетлена, безмажна Мајко Дево, Бог Кој ги создаде вековите, го прими нашето тело и со Себе ја соедини човечката природа.

ПЕСНА 6

Ирмос: Повикав од се срце кон Штедриот Бог, и ме слушна од најдолниот ад и го изведе од гибел животот мој.

Стани и победи ги телесните страсти, како Исус (Навин) – Амалика и Гаваонците, победувајќи ги секогаш лажните помисли.

[2Мојс. 17,8; Исус 8,21: Но *ѿоѿаш дојдоа Амаликијциѿе и се биеја ѿроѿив Израилциѿе во Рафидин; Исус и целиоѿи Израил, коѿа видоа, дека оние шѿѿо беа во заседа ѿо ѿрезеле ѿрадоѿи и дека од ѿрадоѿи се крева дим кон небоѿо, се враѿија и ѿочнаа да ѿи убивааѿи Гајциѿе.]*

Бог заповеда, душо, да ја поминеш минливата природа на времето и да станеш наследник на ветената земја.

[Исус 3,17: А *народоѿи сѿѿоеше сѿроѿи Јерихон; коѿа ѿак свешѿенициѿе, шѿѿо ѿо носеа ковчеѿоѿи на завешѿоѿи Госѿодов, засѿѿанаа на суво среде Јордан, ѿоѿаш и сѿѿе синови Израилеви ѿреминуваа на суво, додека целиоѿи народ не ѿо ѿремина Јордан.]*

Како што го спаси Петра, кој повика: Спаси ме; побрзај, Спасителу, и од сверот избави ме! Подај ја раката Твоја и од бездната гревовна изведи ме.

Знам дека си мирно пристаниште, Владико Христе, затоа побрзај и од непроодната длабочина на гревот и очајание избави ме.

Слава: ѿроичен: Троица сум проста, нераздела, а по лица разделна; и Единица сум, по природа соединета, вели Отецот и Синот и Светиот Дух.

Бојородичен: Утробата твоја Бога ни Го роди, според наш образ: Него, како Создател на сите, моли Го, Богородице, по твоите молитви да се оправдаме.

Кондак: Душо моја, душо моја, стани, зошто спиеш, крајот се приближува, ќе се збуниш. Затоа разбуди се, за да те поштеди Христос Бог, Кој е насекаде и се исполнува.

ПЕСНА 7

Ирмос: Згрешивме, против законите живеевме, неправедни бевме пред Тебе. Ниту запазивме, ниту извршивме како што си ни заповедал. Но не отфрлај не до крај, Боже на татковците.

Доброволно си ги намножила, душо, гревовите Манасиеви, принесувајќи ја на жртвеник одвратноста на твоите страсти и гневот врз себе умножувајќи го. Но следи го и примерот на неговото искрено покајание и стекни смирение.

[4Цар. 21,1-2: Манасиј беше на дванаесет̄ години, која̄ с̄иана цар, и царуваше во Ерусалим̄ њедесет̄ години; мајка му се викаше Офовија. Но њој њо вршеше она, ш̄то не беше ӯодно њред очиӣе на Гос̄ода, њодражавајќи њи лошиӣе работӣи на оние народи, кои Гос̄од њи беше изӣонил од њред лицет̄о на Израилевиӣе синови.]

Тешко мене, душо моја, нечистотијата на Ахава си ја подражавала, и си била живеалиште на телесна нечистотија, и срамен сад на страсти. Но од длабочината твоја воздивни и кажи Му ги на Бога твоите гревови.

[3Цар. 16,30: И Амвриевио̄и син Ахав њо вршеше она ш̄то не му беше ӯодно њред очиӣе на Гос̄ода њовеке од сиӣе свои њре̄иходници.]

Небото се затвори за тебе, душо, и глад за Бога те снајде, кога не ги послуша зборовите на Илија Тесвиќанец, како Ахав во она време, но следи го примерот на вдовицата од Сарепта и душата пророчка нахрани ја.

[3Цар. 17,8-9: То̄иаш Гос̄од му рече: „С̄иани, оди во Сарет̄ӣа Сидонска и ос̄иани њаму. Јас њ зайоведав њаму на една жена вдовица да ње храни.“]

Илија двапати направи да изгорат педестмината (пратеници Охозиеви), кога ги погуби срамните пророци Језавелини, за да го изобличи Ахава. Но ти, душо, бегај од нивно подражавање, и крепи се.

[4Цар. 1,10-15: Од̄говори Илија и му рече на њедесет̄ником̄и: „Ако сум јас човек Божји, нека њадне о̄ан од небо̄то и да ње из̄ори њебе и њвоӣӣе њедесет̄мина.“ И њадна о̄ан од небо̄то и њо из̄ори не̄о и не̄овӣӣе њедесет̄мина. Царо̄ӣ ис̄ира̄ӣи дрӯи њедесет̄ник со не̄овӣӣе њедесет̄мина. И њој му њро̄овори и рече: „Човеку Божји, вака вели царо̄ӣ: »Слези њоскоро!« И Илија од̄говори и му рече: „Ако сум јас човек Божји, нека њадне о̄ан од небо̄то и да ње из̄ори њебе и њвоӣӣе њедесет̄мина“. И њадна о̄ан Божји од небо̄то и њо из̄оре не̄о и

неіовиѣе ѿдесеймина. Цароѣи исїраїи ѿ ѿреїїаїѣ ѿдесейник со неіовиѣе ѿдесеймина. Треїїоїѣ ѿдесейник сїана, ѿа дојде, и ѿадна на коленици ѿред Илија, ѿо молеше и му зборуваше: „Човеку Божїи, да не биде ѿрезрена душайїа моја и душайїа на ѿвоїїе слуїи – овие ѿдесеймина – ѿред ѿвоїїе очи; Еїїе, ѿадна оїан од небоїїо и ѿи изїоре дваїцаїїа ѿреїїходни ѿдесейници со нивниѣе ѿдесеймина; но сеїа да не биде ѿрезрена душайїа моја ѿред ѿвоїїе очи!“]

Слава: ѿроичен: Троице проста, неразделна, едносушна и естетство едно: Светлини и Светлина; и Троица Свети, и Едно Свето – се пее Бог Троица. Но, душо, запеј и прослави Го Животот и Животите, и Бога на сите.

Боїородичен: Ти пееме, те благословуваме, ти се поклонуваме, Богородице, зашто си Го родила единствениот Христос Бог, Кој е неразделен од Троица, и самата си ни ги отворила небесата, нам кои сме на земјата.

ПЕСНА 8

Ирмос: Оној што небеските војски Го слават, и од кого треперат херувимите и серафимите, се што дише и секоја твар, пејте Му, благословувајте Го и превозносите Го во сите векови.

Судијо праведен и Спасителу, помилуј ме, и избави ме од огнот и заканата, што на Судот праведно ќе ги претрпам. Прости ми пред крајот, со добродетелта и со покајанието.

Како разбојникот Ти викам: Спомни си за мене; како Петар – горко плачам; како митарот викам: Спасителу, помилуј ме; како блудницата – солзи ронам. Прими го моето речење, како некогаш на Хананејката.

[Лк. 7, 37-38; 18,13; 23,42; 22,62. Мїѣ. 15,22: И Му рече на Исуса: „Сеїи се на мене, Госїоди, коїа ќе дојдеш во царсївоїїо Свое!“; И шїїом излезе надвор, зайлака їорко; И еїїе, една жена Хананејка, како излезе од оние країиїїа, ѿовика кон Неїо, велејќи: „Помилуј ме, Госїоди, Сине Давидов! Керка ми жесїоко се мачи од бес.“]

Гноењето на мојата смирена душа, Спасителу, исцели го, единствен Лекару, завој, елеј и вино стави ми, дела на покајание и солзи на смирение.

Хананејката падражавајќи ја, и јас викам: Сине Давидов, помилувај ме! Се допирам до крајот од облеката, како крвоточивата; плачам како Марта и Марија над Лазара.

[Мтй. 9,20; 15,22. Јн. 11,33: И еѝе, една жена, која беше сѝрадала дванаесет години од крвошечение, се ѝрближи одзади и се доѝре до крајот на облекаѝа Неѝова; Исус, ѝак, која ја виде како ѝлаче, и Јудејѝитѝе шѝо беа дошле со неа како ѝлачаѝ, се најѝажи и се возмуѝи.]

Слава: ѝроичен: Беспочетен Оче, Сину собеспочетен, Утешителу Благои, Духу вистински: на Словото Божјо Родителу, на беспочетниот Отец – Слово, Духу Кој живееш и твориш – Троице – Единице, помилуј нѝ.

Боѝородичен: Како од тенко црвено платно, Пречиста – умна багренеце Емануилова, во твојата утроба Неговата плот беше исткаена. Затоа навистина те почитуваме како Богородица.

ПЕСНА 9

Ирмос: Од бессеменото зачнување, раѓање неискажливо; од безмажна мајка, нетлен плод; оти Божјото раѓање ја обновува природата; затоа сите народи, како Богоневесна Мајка, православно те величаме.

Болести лекувајќи, на сиромашните им благовестеше, Христос Словото. Куци лекуваше, со митари ја деше, со грешници разговараше, душата на умрената ќерка Јаирова со допир на рацете и ја врати.

[Мтй. 4,23; 9,10-11. Мк. 5,41-42: И одеше Исус ѝо цела Галилеја и, која ѝоучуваше ѝо синаѝотѝе, ѝо ѝројоведаше Еванѝелиетѝо на царсѝвојѝо и лекуваше секаква болесѝи немоќ кај народотѝ; И која седеше Исус на ѝрѝеза дома, одеднаш мнозина мѝѝници и ѝрешници дојдоа и седнаа до Неѝо и до учениѝитѝе Неѝови. Но, шѝом ѝо видоа ѝѝоа фарисеѝитѝе, им рекоа на учениѝитѝе Неѝови: „Зошѝо вашиотѝ Учѝѝел јаде и ѝѝе со мѝѝници и ѝрешници?“; И, која ја фаѝѝ ракаѝа на девојчетѝо, рече: „Талиѝа, куми!“ – шѝо значи: „Девојко, ѝебе ѝѝи велам, сѝани!“ И девојкаѝа одеднаш сѝана, и ѝочна да оди, бидејќи имаше дванаесет години. И сѝѝе се зачуѝија мноѝу.]

Цариникот се спаси, и блудницата стана целомудрена, а фарисејот, фалејќи се, самиот се осудуваше: зашто едниот велеше: Очисти ме; другата – помилуј ме, а третиот се фалеше, викајќи: Боже, ти благодарам и други безумни зборови.

[Лк. 7,46-47; 18,14: Ти со миро не ја ѿмаза ѿлаваѿа Моја, а ѿаа со миро ѿи ѿмаза нозетѿе Мои. Заѿоа ѿи велам: нејзе ѿ се ѿростѿуваѿи мноѿу ѿревови, оѿи Ме возљуби мноѿу; а кому малку се ѿрошѿава, и ѿубов мала има!"; Ви велам: дека ѿој си оѿиѿде дома ѿовеќе оѿравдан, оѿколку оној; зашѿо секој шѿо се воздиѿа, ќе биде ѿонизен, а кој се ѿонизува ќе биде воздиѿнаѿ.]

Закхеј беше цариник, па сепак се спаси, а фарисејот Симон се соблазнуваше. Блудницата прими прошка на гревовите од Оној што има власт да проштава гревови; нејзиниот пример, душо, побрзај да го подражаваш.

[Лк. 7,39; 19,9; Јн. 8,3-11: А коѿа ѿо виде ѿоа фарисејоѿи, шѿо Го беше ѿоканил, рече во себе, велејќи: „Да е Овој ѿророк, би знаел која е и каква е оваа жена, шѿо се доѿира до Неѿо, оѿи ѿаа е ѿрешница.“; А Исус му рече: „Денес дојде сѿасениеѿо на овој дом, зашѿо и ѿој е син Авраамов“; Тоѿаш книжнициѿе и фарисеѿиѿе доведоа ѿри Неѿо една жена, фаѿена во ѿрељубодејсѿиво; ѿа како ја изведоа насреде, Му рекоа: „Учиѿеле, оваа жена сеѿа е фаѿена во ѿрељубодејсѿиво. А Мојсеј во Законоѿи ни заѿоведа: ѿакви со камења да ѿи убиваме; Ти, ѿак, шѿо велиш?“ Тоа ѿо рекоа за да Го искушааѿи и да Го обвинаѿи. А Исус се наведна долу и ѿочна со ѿрсѿи да ѿишува ѿо земјаѿа, не ѿледајќи ѿи. Но коѿа ѿродолжија да Го заѿирашувааѿи, Он се исѿрави и им рече: „Кој од вас е без ѿрев, нека ѿрв фрли камен на неа!“ И ѿак се наведна долу и ѿишуваше ѿо земјаѿа. А ѿиѿе, шѿом ѿо чуја ѿоа, бидејќи совесѿа ѿи ѿризеше, се разоѿиѿдоа еден ѿо еден, ѿочнувајќи од најсѿариѿиѿе до ѿоследниѿиѿе; осѿиана Исус Сам со женаѿа, која сѿоеше насреде. А коѿа се исѿрави и не виде никоѿо освен женаѿа, Исус ѿ рече: „Жено, каде се оние шѿо ѿе обвинуваа? Никој ли не ѿе осуди?“ А ѿаа рече: „Никој, Госѿоди.“ Тоѿаш Исус ѿ рече: „Ни Јас не ѿе осудувам. Оди си и немој ѿовеќе да ѿрешѿиш.“]

Примерот на блудницата не си го следела, бедна душо моја, која зеде сад со миро и со солзи ги миеше и со коса ги бришеше нозете Исусови, Кој го кинеше списокот на старите нејзини гревови.

Си слушнала, душо моја, како беа проколнати градовите на кои Христос им го проповедаше Евангелието! Од казната исплаши се, за да не бидеш како нив, кога Господ ги спореди со Содомјаните и во пеколот ги осуди.

[Лк. 10,12-15: Ви велам, дека во оној ден на Содом ќе му биде ѿолесно, оѿколку на ѿој ѿрад. Тешко ѿебе, Хоразине! Тешко ѿебе, Вѿѿсаѿдо! Оѿи, ако во Тир и Сидон се беа извршиле чудесаѿа шѿо сѿианаа кај вас, ѿиѿе одамна, седејќи во вреќи и ѿеѿел, ќе се беа ѿокајале. Но на Тир и Сидон ќе им биде ѿолесно на судоѿи, оѿколку вам. И ѿи, Каѿернауме, шѿо си се издиѿнал до небоѿо, до ѿеколоѿи ќе ѿаднеш.]

Да не се покажеш полоша, душо моја, во очајание, кога слушаш за верата на Хананејката, чија ќерка со зборот Божји се исцели: и ти, како неа, од длабочината на срцето повикај кон Христа: Сине Давидов, спаси ме и мене.

Слава: ѿроичен: Отецот да Го прославиме, Синот да Го превознесеме, на Божествениот Дух верно да Му се поклониме, на Троица неразделна, Единица по суштина, како на Светлина и Светлини, Живот и Животи, Кој живот твори и сите краишта ги просветлува.

Боїородичен: Градот твој пази го, Богородице Пречиста, зашто со твоја помош тој верно царува, во тебе се утврдува, и со тебе секое искушение победува, и војни запленува и во послушание напредува.

Приѷев: Преподобен оче Андрее, моли Го Бога за нас.

На светии Андреј: Андрее чесен, и оче најблажен, пастиру Критски, не престанувај да се молиш за оние што ти пеат: да се избавиме сите од гнев и неволи, и гибел, и безмерни прегрешенија, ние кои твојот спомен верно го почитуваме.

Поѷоа и дваѷа хора їо ѷеаѷѷ ирмосоѷѷ: Од бессеменото зачнување, раѓање неискажливо; од безмажна мајка, нетлен пород; оти Божјото раѓање ја обновува природата; затоа сите народи, како Богоневесна Мајка, православно те величаме.

Четврток од првата недела од Постот

ПЕСНА 1

Ирмос: Помошник и покровител ми стана во спасението. Он е мојот Бог и ќе Го прославам – Бог на мојот татко, и Него ќе Го возвисам, оти славно се прослави.

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Агнецу Божји, Ти, Кој гревовите сечии на Себе ги земаш, зами го од мене тешкото бремено гревовно и како Милосрден дај ми солзи на умиление.

[Јн. 1,19: Ишоа е сведоштво на Јована, која Јудејциите исрајлија од Ерусалим свештеници и левији за да ја ирашаат: „Кој си Ти?“]

Кон Тебе припаѓам, Исусе, Ти согрешив, очисти ме. Земи го од мене тешкото бремено гревовно и како Милосрден дај ми солзи на умиление.

Не чини суд со мене, објавувајќи ги делата мои, испитувајќи ги зборовите мои и тежината на стремите мои, но во милосрдие Твое, Сесилен, презирајќи ги страшните мои согрешенија, спаси ме.

Во времето на покајание, кон Тебе притекнувам, Создателу мој, земи го од мене тешкото бремено гревовно и како Милосрден дај ми солзи на умиление.

Богатството на душата во гревови трошејќи го, Спасе, испустен сум од секоја благочестива добродетел, затоа повикувам прегладнет: “Дарителу на милоста, Господи, спаси ме!”

Кон ѱрејодобнаѱа: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас.

Приклонувајќи се кон Христовите Божествени заповеди, кон Него си пристапила, оставајќи ги желбите на невоздржаноста страсна и секоја добродетел, благоговејно, како една си ја извршила.

Слава: ѱроичен: Надсуштествена Троице, на Која како на Единица и се поклонуваме, земи го од мене тешкото бремено и како Милосрдна дај ми солзи на умиление.

И сеѱа: Боѱородичен: Богородице, надеж и претстателство на оние кои Те воспеваат, земи го од мене тешкото бремено и како Чиста Владичица, прими ме мене кој се каам.

ПЕСНА 2

Ирмос: Видете, видете дека Јас сум Бог, Кој пушташе манна како дожд, и некогаш во пустината од камен вода му изведов на народот мој, со десницата единствена и со крепоста Моја. (двапати)

„Убив човек за раната своја, и младич поради една модрица!“ – ридајќи јачеше Ламех. А ти не трепериш, о, душо моја, валкајќи го телото и умот сквернејќи го.

[1Мојс. 4,23: *И им рече Ламех на жениѱе свои, Ада и Села: „Чујѱе ѱо ѱласоѱи мој, жени Ламехови; ѱослушајѱе ѱи зборовиѱе мои: ќе убијам човек, кој ќе ме рани, и младич, ако ме удри.“*]

Посака, о, душо, кула да сосидаш и крепост да изградиш на страстите свои; да не ги спречеше Сидателот намерите твои и да не ги обрна наземја лукавствата твои.

[1Мојс. 11,3-4: *И си рекоа меѓу себе: „Ајде да ѱравиме ѱули и на оѱан да ѱи ѱечеме!“ И имаа ѱули намесѱо камен и смола земјана намесѱо вар. Поѱоа рекоа: „Сеѱа да сосидаме ѱрад и кула, висока до небоѱо; и да се здобиеме со име, ѱред да се расѱуриме ѱо лицеѱо на целата земја!“*]

О, како се угледав на Ламеха, кој отпрвин убиец беше, душата како човекот, умот како младичот, а телото како братот свој убивајќи го, како Каин убиецот, со желби сластољубиви.

Пушти Господ некогаш од Господа оган како дожд и ги спали Содомјаните кои со беззаконија Го гневееа. А ти, о, душо, пеколниот оган го запали, во кого луто ќе гориш.

[1Мојс. 19,24: Тојаш излеа Госјод на Содом и на Гомор од небојто дожд од сулфур и ојан од Госјода од небојто.]

Се ранив, се накажав, еве ги стрелите душмански што ги ранија душата и телото мое. Еве ги крастите гнојни и огнот што ги обвива раните од моите самоволни страсти.

Кон ѝрејодобнајта: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Ги подаде рацете свои кон милосрдниот Бог, во бездната на злото пропаѓајќи, Марие, а Он и тебе, како некогаш на Петра човекољубиво раката Божествена ти ја подаде, благоволејќи го секако обраќањето твое.

Слава: ѝроичен: Беспочетна, несоздадена Троице, неразделна Единице, прими ме мене кој се каам и спаси ме мене кој Ти согрешив. Твое создание сум, не презирај ме, туку смилувај се на мене и избави ме од огнената осуда.

И сеја: Бојородичен: Пречиста Владичице, Богородице, надеж на сите кои ти притекнуваат, и пристаниште на оние што бура ги носи; умилостиви Го кон мене, со молитвите твои, милостивиот твој Син и Создател.

ПЕСНА 3

Ирмос: На каменот на заповедите Твои, утврди го расколебаното срце мое, зашто си единствен Свет и Господ. (двапати)

Се угледа, душо, на древната Египјанка Агара, доброволно робинка станувајќи и раѓајќи го новиот Исмаил, – дрскоста.

[1Мојс. 16,16: А Аврам имаше осумдесет и шест години кога Агара му ја роди Исмаила.]

Ја запозна, душо моја, и Јакововата лествица, која се покажа од земјата до небесата. Зошто не го одбра сигурниот темел – благочестивоста?

[1Мојс. 28,12: И виде сон: еше, скала стјои на земјата, а со врвој доира до небојто, и Ангели Божји се качуваа по неа и слејуваа.]

Угледај се на Свештеникот Божји и Царот единствен (Мелхиседек), кој праслика е на Христа и на животот Негов во светот, меѓу луѓето.

[1Мојс. 14,18; Евр. 7,1-3: И Мелхиседек, царот салимски, изнесе леб и вино; а тој беше свештеник на Севишниот Бој.]

Обрати се и плачи, бедна душо, пред да се заврши торжеството на животот и пред да ја заклучи Господ портата од дворецот.

Не станувај, душо, столб од сол скаменета, свртувајќи се наназад. Нека те исплаши примерот Содомски, горе во Сигор спасувај се.

[1Мојс. 19,19,23,26: Еве, слушај ја Твој најде милосиј пред Тебе, и милосија Твоја е голема, што ја најрави спрема мене, оти ми то сијаси живоштој; но јас не можам да се сијасам на ридот, бидејќи ќе ме сијине злошто и ќе зајнам. И која сонцешто отреа то земјаша, Лош присијина во Сиор. Но женаша Лошова, одејќи то нешо, шоледна назад и се шрејвори во солен штолб.]

Владико, не отфрлај ги молитвите на оние кои Ти пеат, туку смилувај се, Човекољубче, и дај им проштевање на оние кои со вера го просат.

Слава: шроичен: Троице проста, нестворена, Природо беспочетна, во Три ипостаси славена, спаси нè нас кои со вера се поклонуваме на крепоста Твоја.

И сеја: Бојородицен: Безвремениот Син на Отецот, во времето безмажно Го роди, Богородице. Чудо необично! Остануваш Дева, доејќи!

ПЕСНА 4

Ирмос: Слушна пророкот за доаѓањето Твое, Господи, и се уплаши, зашто од Дева повела да се родиш и на луѓето да им се јавиш, па глаголеше: “Го слушнав гласот Твој и се уплашив. Слава на крепоста Твоја, Господи!” (двапати)

Времето на животот мој е кратко и со болести и лукавства е исполнето. Но прими ме во покајание и вразуми ме, да не станам сопственост и храна демонска. Спасе, Сам Ти помилуј ме!

[1Мојс. 47,9: Му одговори Јаков на Фараоној: „Деновијте на мојој живој на земјата се сито и ѿриесей; ѿдинијте на мојој живој беа крайки и злочесии и не ѿ досијинаа дниије на ѿајковцијте мои, колку шито ѿте живееја.”]

Човекот со царско достоинство, со венец и во порфира облечен, многу богат и праведен, со имот изобилувајќи и со стада; одненадеж осиромашувајќи, од богатството лишен беше, и од славата и од царството.

Иако од сите поправеден и почеститтој беше, сепак не ги избегна замките и лагите на лестивиот. Ти, пак, бедна душо, бидејќи греволубива, што ќе сториш ако нешто слично со тебе се случи?

Човек сум со возвишени зборови, а по срце суров, немарен и суетен. Но не осудувај ме со фарисејот, туку смириението на цариникот дај ми го, единствен Милосрден и Правосуден, и кон него придружи ме.

Знам, Милосрден, дека согрешив сквернејќи го садот на телото мое. Но прими ме во покајание и разуми ме, да не станам сопственост и храна демонска. Спасе, Сам Ти помилуј ме!

Самиот на себе идол си станав, со страсти наштетувајќи и на душата моја, Милосрден. Но прими ме во покајание и вразуми ме, да не станам сопственост и храна демонска. Спасе, Сам Ти помилуј ме!

Не го послушав гласот Твој и Писмото Твое го престапив, Законодавецу. Но прими ме во покајание и вразуми ме, да не станам сопственост и храна демонска. Спасе, Сам Ти помилуј ме!

Кон ѿрејодобнајта: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Пропаѓајќи во бездната на големите беззаконија, не се задржа за долго таму, туку со помисла беспрекорна кон врвната добродетел поита и со подвиг преславен, Марие, го воодушеви естеството ангелско.

Слава: ѿроичен: Неразделно по суштина, неслеано во Лица, Те богословам, Едно Троично Божество, и како на едноцарствено и сопрестолно, Ти воспевам песна велика, на висините трикратно пеена.

И сеја: Бојородичен: И раѓаш и девствуваш, и остануваш низ обете по природа Дева. Од Тебе родениот, природните закони ги обновува и утробата плодноси без породни маки. Каде Бог благоволи, таму се надминува поредокот на природата, зашто Он чини се што ќе повела.

ПЕСНА 5

Ирмос: Просвети го, Човекољубче, Те молам, оној кој Ти утринува, и упати ме и мене на заповедите Твои, и научи ме, Спасе, да ја творам волјата Твоја. (двапати)

Угледај се, душо, на згрчената жена, пристапи и падни пред нозете Исусови, за да те подигне и да одиш право по патиштата Господови.

Како длабок кладенец, Владико, вода источи ми од пречистите жили Твои, та како Самарјанката, пиејќи од неа да не ожеднам повеќе, зашто Ти ги излеваш потоците на животот.

[Јн. 4,11-15: Жената Му рече: „Господи, Ти нема со што да нацрпиш, а кладенецот е длабок; од каде, пак, имаш вода жива? Зар си Ти појолем од нашиот џајко Јакова, кој ни го даде овој кладенец! И сам штој џиеше од нејо, и синовијте нејови, и добитокот нејов!“ Исус ѝ одговори и рече: „Секој што џие од оваа вода, пак ќе ожедни; а кој џие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никојаш да ожедни; џаа во нејо ќе сџане извор на вода, што ќе џече во живој вечен.“ Жената Му рече: „Господи, дај ми џаква вода за да не ожеднувам, ништо да идам овде за џолнење!“]

Солзите мои Силоам да ми бидат, Владико Господи, зениците на срцето да ги измијам, и со духот да Те видам, Тебе, Светлост предвечна.

[Јн. 9,7: „Ојиди и измиј се во бањата Силоам, што значи: »џрајшен«!” Тој ојиде, се изми и дојде џролегал.]

Кон џрејодобната: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Со желба неспоредлива, Себлажена, на Живототворното Дрво посака да му се поклониш, и удостоена беше со исполнување на желбата. Затоа удостој ме и мене вишната слава да ја добијам.

Слава: ѿроичен: Тебе, Троице, Те славам, Единствениот Бог: “Свет, Свет, Свет си Оче, Сине и Духу, проста суштина, Единице секогаш со поклони чествувана!”

И сеѿа: Боѿородичен: Нетлена, Мајко безмажна, Дево, низ Тебе во природата моја се облече Бог, Кој вековите ги создаде и го соедини со Себе естеството човечко.

ПЕСНА 6

Ирмос: Повикав со сето срце свое кон милосрдниот Бог и ме слушна од адот најдолен, па го изведе од пропадливост животот мој. (двапати)

Јас сум, Спасе, царската драхма која некогаш ја загуби. Затоа Ти, Слове Божји, запали го светилникот, – Претечата Твој, побарај ме и најди ме мене, – образот Твој.

Стани и телесните страсти победи ги, како Исус Амалика, и како Гаваонците, победувајќи ги секогаш лажливите помисли.

Кон ѿрејодобнаѿа: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

За да го изгаснеш пламенот на страстите, секогаш солзи лееше, Марие, со душа распламтена. Благодатта нивна дај ми ја и мене, слугата твој.

Небесна бестрасност стекна, мајко, со живот возвишен на земјата. Затоа моли се за оние кои те слават, избавени да бидат од секоја страст, по молитвите твои.

Слава: ѿроичен: „Троица сум проста и неразделна, во Лица разделена, и Единица сум по природа соединета!”,- говори Отецот, и Синот и Духот Божествен.

И сеѿа: Боѿородичен: Утробата Твоја Бога ни Го роди, со образ нам подобен. Него, како Создател на се, моли Го, Богородице, да се оправдаме по молитвите Твои.

Кондак: Душо моја, душо моја, стани, зошто спиеш, крајот се приближува, ќе се збуниш. Затоа разбуди се, за да те поштеди Христос Бог, Кој е насекаде и сè исполнува.

ПЕСНА 7

Ирмос: Согрешивме, беззаконувавме, неправедно пред Тебе постапивме. Ниту го сочувавме, ниту го извршивме она што ни го заповеда, но не напуштај не сосема, Боже на отците. (двапати)

Исчезнаа деновите мои како сон на оној кој се буди. Затоа како Језекиил плачам на постелата моја, годините на животот продолжени да ми бидат. Но, кој Исаија пред тебе ќе застане, душо, ако не Бог на сите?

[4Цар. 20,3; Ис. 38,2-6: „О Госјоди, сјомни си, дека јас одев ѝред лицето Твое верно и со ѝредано на Тебе срце, и ѝо вршев она, што беше ујодно ѝред очите Твои.“ И зайлака Језекиј силно; Тојаш Езекија се сврте со лицето кон ѕидот и се ѝмоли на Госјода велејќи: „О, Госјоди! Сејте се, дека јас одев ѝред Твоеито лице верно и со ѝредано срце кон Тебе и вршев она што беше ујодно ѝред Твоите очи.“ И силно зайлака Езекија. И дојде словито Госјодово кон Исаија и му беше речено: „Оди, кажи му на Езекија: вака вели Госјод, Бој на ѝајка ѝи Давида: ја чув ѝвојата молива, ѝи видов ѝвоите солзи, и ете, додавам кон ѝвоите дни уште ѝејнаесет години, ќе те сјасам тебе и овој ѝрад од раката на царот асирски. Да, ќе ѝо зачувам ѝој ѝрад.]

Припаѓам и Ти ги принесувам зборовите мои како солзи: “Согрешив, повеќе од блудницата, и беззаконував како никој друг на земјава! Но смилувај се, Господи, на созданието Твое и повикај ме!”

Ликот Твој го загубив и заповедите Твои ги погазив. Сета красота се помрачи и од страстите, Спасе, и свеќата се изгасна. Но смилувај се, како што пее Давид, и радост дај ми.

[Пс. 50,14: Избави ме од крвта, Боже, на моето сјасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата ѝравда.]

Обрати се, покај се, откриј ги тајните дела и кажи Му на Бога Кој сè знае: “Ти знаеш тајните мои единствен Спасе. Сам Ти смилувај се на мене, како што пее Давид, по милоста Твоја!”

[Пс. 50,3: Зашто беззакониеито мое ѝо знам и мојот ѝрев е секојаш ѝред мене.]

Кон ѝрејодобната: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Повикувајќи кон Пречистата Богомајка, го отфрли минатото беснило на страсти, кое жестоко те мачеше и лукавиот ненавидник го посрами. Затоа дај ми сега и мене слугата твој, спасение од секоја беда.

Оној Кого си Го засакала, Кого си Го возљубила, заради Кого телото свое силно си го измачила, Преподобна, моли Го сега Христа за слугите твои; милостив кон нас да биде и мир да ни подари нам кои Го почитуваме.

[Пс. 59,11: Помојни ни во макајиа, зашћо од човекоји нема сјасение.]

Слава: ѿроичен: Троице проста, неразделна, единосущна, естество Единствено, Светила и Светлост, и Тројца Свети и Едно Свето, се слави Бог Троица. Затоа, душо, запеј, прослави Го Животот и Животите, Бога на сѐ.

И сеја: Бојородичен: Те воспеваме, Те благословуваме и Ти се поклонуваме, Богородителке, зашто од неразделната Троица, Едниот Христос Бог Го роди, и нам кои на земјата сме, самата, сето небеско ни го откри.

ПЕСНА 8

Ирмос: Оној Кого Го слават војските небесни, и пред Кого треперат Херувимите и Серафимите, се што дише и сета твар, воспевајте Го, благословете и превознесете Го во сите векови. (двапати)

Стакленицата со солзи, Спасе, како миро излевајќи ја на глава, Ти повикувам како блудницата која милост просеше. Молитва принесувам и молам проштевање да добијам.

[Мѿ. 26,6-7; Мк. 14,3; Лк. 7,37-38: А која беше Исус во Вијанија, во куќајиа на Симона Прокажениоји, се ѿрближи до Нејо една жена, која носеше шиише со скајоцено миро, и ѿ изли врз ѿлавајиа Нејова, која Он седеше на ѿрјезајиа.]

Иако никој не Ти согреси како јас, сепак и мене прими ме, милосрден Спасе, кој со страв се каам и со љубов повикувам: “Единствено Тебе Ти згрешив, смилувај се на мене Милосрден!”

Поштеди го, Спасе, созданието Твое и како Пастир барај ја загубената овца, од волкот грабни ме мене заскитаниот и овца стори ме на пасиштето на овците Твои.

[Пс. 118,176: Се заблудив како зајубена овца: ѝбарај ја Твојој слуја, зашто не ѝ забравив Твоите зајоведи.]

Кога ќе седнеш, Судијо, како Милосрден, и ќе ја покажеш страшната Твоја слава, Христе, о, каков страв ќе настане тогаш од печката зажарена, за сите кои се плашат од силата на Судот Твој.

[Мѝ. 25,31,41,46: А која ќе дојде Синой Човечки во Својата слава и сите свети аниели со Нејо, ѝојаш ќе седне на престојот на славата Своја. Тојаш ќе им каже и на оние што се од левата страна: »Одете од Мене, ѝроклејти, во вечен ојан, ѝријовен за јавојот и нејовите аниели«. И што ќе ојидат во вечна мака, а ѝраведниците – во животој вечен.]

Кон ѝрејодобната: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Просветувајќи те, Мајката на Светлоста Незалезна, од помраченоста страсна те разреши. Затоа, влегувајќи во благодатта на Духот, просвети ги, Марие, оние кои верно те величаат.

Познавајќи во тебе ново чудо, навистина се восхити мајко, божествениот Зосима; зашто ангел во тело гледаше и со страв се исполнуваше, непрестајно славејќи го Христа.

Слава: ѝроичен: Беспочетен Оче, беспочетен Сину, Утешителу благ, Духу праведен; Родителу на Слово Божјо, Слово на Отецот беспочетен, Духу живототворен и творчки, Троице Единице, помилуј ме!

И сеја: Богородичен: Како од тенко црвено платно, Пречиста, во утробата Твоја исткаено беше телото, духовна порфира Емануилова. Затоа Те величаме Тебе, вистинската Богородица.

ПЕСНА 9

Ирмос: Од бессемено зачнување – раѓање неиска-жливо. Од Мајка безмажна – нетлен Пород, зашто рождеството Божјо природите ги обновува. Затоа сите поколенија, како Мајка Богоневестна, православно Те величаме. (двајати)

Смилувај се, Сине Давидов, спаси и помилуј ме, Ти, Кој со збор бесомачните ги исцели. Со умилен глас речи ми како на разбојникот: “Амин! Вистина ти велам, со Мене во рајот ќе бидеш, кога ќе дојдам во славата Моја!”

[Лк. 23,43: А Исус му рече: „Вистина ти велам: денес ќе бидеш со Мене во рајот!“]

Едниот разбојник Те хулеше, а другиот како Бог Те славеше, обата на крстови висејќи. Но, о, Милосрден, како Твојот верен разбојник, кој во Тебе Бога Го позна, и мене вратата на славното Царството Твое отвори ми ја.

Сета твар трепереше распнат гледајќи Те, гори и камења од страв се распаѓаа, земјата се колебаше, пеколот се разголуваше и светлоста дневна се помрачуваше, гледајќи Те Тебе, Исусе, со тело прикован.

[Мт. 27,51-52; Мк. 15,38; Лк. 23,45: И наеднаш се расцеи црковната завеса на два дела, од јорниот крај до долниот; и земјата се зајресе; и камените паднаа; и гробови се отворија; и многу ишла на ујокоени светици воскреснаа.]

Не барај од мене плодови достоини на покајание, зашто силата моја во мене исчезна. Дарувај ми секогаш срце скрушено и смирение на духот, за Тебе да Ти ги принесам како жртва пријатна, единствен Спасителу.

Судијо мој и Познавачу мој, кога повторно со ангелите ќе дојдеш на светот да му судиш, поштеди ме тогаш, гледајќи ме со Твоето милосрдно око, и уштедри ме мене, Исусе, кој секоја човечка природа во гревот ја надминав.

Кон прейодобнама: Преподобна мајко, Марие, моли Го Бога за нас!

Сите ги восхити со твојот чудесен живот, ангелските чиновници и сите луѓе, живеејќи како бесплотно и натприродно битие. Така одејќи, Марие, со нозе невештаствени, Јордан го мина.

Смилостиви Го, Преподобна мајко, Создателот, та сите кои те славиме, избавени да бидеме од маките и несреќите кои не напаѓаат од сите страни; та избавувајќи се од искушенијата, непрестано да Го величаме Господа Кој те прослави.

Кон свети Андреј: Преподобен оче Андрее, моли Го Бога за нас!

Андрее чесни, и оче преблажени, пастиру Критски, не престанувај да се молиш за оние кои те воспеваат; за да се избавиме од секој гнев и неволја, и пропаст, и од безбројните прегрешенија, ние кои верно го почитуваме споменот твој.

Слава: ѿроичен: Отецот да Го прославиме, Синот да Го возвеличаме, на Духот Божествен верно да Му се поклониме, на неразделната Троица, Единица по суштина, како на Светлина и со Светлина, како на Живот и со Живот, Кој оживува и просветува секого и сè.

И сеја: Бојородичен: Чувај го народот свој, Пречиста Богородителке, зашто со тебе тој верно царствува, и во тебе се утврдува, и со тебе победувајќи, секое искушение го победува, и противниците ги совладува и напредува во послушание.

И ѿвѿорно ирмосој: Од бессемено зачнување – раѓање неискажливо. Од Мајка безмажна – нетлен Пород, зашто рождеството Божјо природите ги обновува. Затоа сите поколенија, како Мајка Богоневестна, православно Те величаме. (*двајайи*)